

EGESIF_14-0017

Vejledning om metoden med forenklede omkostninger

De europæiske struktur- og investeringsfonde
(ESI-fondene)

Vejledning om metoden med forenklede omkostninger:

Finansiering efter fast takst, standardsatser for enhedsomkostninger og faste beløb

(i henhold til artikel 67 og 68 i forordning (EU) nr. 1303/2013, artikel 14, stk. 2 4, i forordning (EU) nr. 1304/2013 og artikel 19 i forordning (EU) nr. 1299/2013)

Europa-Kommissionen

Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion

E1

Manuskript afsluttet i september 2014

Please consult <http://ec.europa.eu/esf> for possible updates.

ANSVARFRASKRIVELSE:

"Dette er et arbejdsdokument udarbejdet af Kommissionens tjenestegrene. På grundlag af gældende EU-ret giver det teknisk vejledning til myndigheder, der er involveret i overvågning, kontrol eller gennemførelse af ESI-fondene, om, hvordan man skal fortolke og anvende EU-reglerne på dette område. Formålet med arbejdsdokumentet er at offentliggøre Kommissionens tjenestegrenes forklaringer af disse regler med henblik på at lette gennemførelsen af programmer og fremme god praksis. Denne vejledning berører ikke Domstolens og Rettens fortolkninger eller Kommissionens afgørelser."

Hverken Europa-Kommissionen eller en person, der handler på Kommissionens vegne, kan holdes ansvarlig for eventuel anvendelse af oplysninger i denne publikation.

Enhver anvendelse eller gengivelse af fotografier, der ikke er omfattet af De Europæiske Unions ophavsret, kræver ansøgning herom hos ophavsretsindehaveren/-indehaverne.

Europe Direct er en service, der har til formål at hjælpe med at besvare Deres spørgsmål om Den Europæiske Union.

Frikaldsnummer (*):

00 800 6 7 8 9 10 11

(* Oplysningerne er gratis ligesom de fleste opkald (nogle operatører, telefonbokse eller hoteller kan dog kræve penge for opkaldet).

Yderligere oplysninger om EU fås på internet via Europaserveren (<http://europa.eu>).
Luxembourg: Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2015

ISBN 978-92-79-40748-2 - doi:10.2767/54449 (print)

ISBN 978-92-79-40666-9 - doi:10.2767/49438 (PDF)

© Den Europæiske Union, 2015

Eftertryk tilladt med kildeangivelse.

Printed in Luxembourg

TRYKT PÅ HVIDT PAPIR BLEGET UDEN BRUG AF FRIT KLOR (ECF)

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. INDLEDNING	7
1.1. Formål	7
1.2. Hvorfor bruge forenkledede omkostninger?	7
1.2.1. Baggrund	7
1.2.2. Fordele ved forenkledede omkostninger	7
1.3. Hvornår kan der bruges forenkledede omkostninger?	8
1.4. Vigtige forskelle i forhold til perioden 2007-2013	8
1.5. Brugen af forenkledede omkostninger er frivillig	10
1.6. Anvendelse af forenkledede omkostninger	11
1.6.1. Bestemmelse af det nøjagtige omfang af anvendelsen af metoden med forenkledede omkostninger, særligt i forbindelse med offentlige indkøb	12
1.6.2. Indkøb inden for et projekt, der gennemføres af støttemodtageren selv	12
1.6.3. Anbefalet fremgangsmåde for projekter, der udbydes, selv når modtagerne hører til kategorier, som ikke er omfattet af direktiv 2004/18/EF	14
1.6.4. Nationale regler om udgifters støtteberettigelse	14
1.6.5. Fondsspecifikke regler	14
2. FINANSIERING EFTER FAST TAKST	15
2.1. Definition af omkostningskategorierne	15
2.2. Specifikke systemer for finansiering efter fast takst til beregning af indirekte omkostninger som fastsat i forordningerne	15
2.2.1. Metoder til beregning af indirekte omkostninger	15
2.2.2. Definitie van directe kosten, indirecte kosten en personeelskosten	15
2.2.3. Fondsspecifikke regler	17
3. STANDARDSATSER FOR ENHEDSOMKOSTNINGER	18
3.1. Generelle principper	18
3.2. Specifikt for personaleomkostninger pr. time	19

4. FASTE BELØB	21
4.1. Generelle principper	21
4.2. Eksempler på faste beløb	21
5. FASTLÆGGELSE AF FINANSIERING EFTER FAST TAKST, STANDARDSATSER FOR ENHEDSOMKOSTNINGER OG FASTE BELØB	23
5.1. Beregningsmetoden skal være fastlagt på forhånd	23
5.2. En rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregningsmetode	23
5.2.1. Generelle principper	23
5.2.1.1. Beregningsmetoden skal være rimelig	23
5.2.1.2. Beregningsmetoden skal være afbalanceret	24
5.2.1.3. Beregningsmetoden skal være kontrollerbar	24
5.2.2. Metoder i praksis	24
5.2.2.1. Brug af "statistiske" data eller andre objektive oplysninger	24
5.2.2.2. Brug af individuelle modtagerspecifikke data	24
5.3. Brug af standardsatser for enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster fra andre områder	26
5.3.1. Fra andre EU-politikker	26
5.3.1.1. Artikel 67, stk. 5, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser	26
5.3.1.2. Artikel 68, stk. 1, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser	26
5.3.2. Fra medlemsstaters tilskudsordninger	26
5.3.3. Hvordan vurderer man, om der er tale om tilsvarende operationer og støttemodtagere?	27
5.4. Brug af takster, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser eller de fondsspecifikke regler	28
5.5. Tilpasning af standardsats for indirekte omkostninger, faste beløb og standardskalaer for enhedsomkostninger	28
5.6. Specifikke metoder til bestemmelse af beløb, der er fastsat i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler	29

6. KONSEKVENSER FOR FORVALTNINGS- OG KONTROLSYSTEMET	31
6.1. Behovet for en fælles revisions- og kontrolstrategi	31
6.2. Generel tilgang til at kontrollere og revidere metoden med forenkledede omkostninger	31
6.3. Følger mht. økonomisk forvaltning...	32
6.3.1. Almindelige bestemmelser	32
6.3.2. ... af et system med finansiering efter fast takst	33
6.3.3. ... af attestering af udgifter	33
6.4. Hovedpunkter for forvaltningsmyndigheden	34
6.4.1. ... for et system med finansiering efter fast takst	34
6.4.1.1. Definitioner af de respektive udgiftskategorier	34
6.4.1.2. Brug af de erfaringer, der er gjort hidtil	34
6.4.2. ... for en enhedsomkostning	34
6.4.2.1. Forholdet mellem realiserede mængder og betalinger	34
6.4.2.2. Dokumentation for anmeldte mængder	35
6.4.2.3. Valg af standardskalaer for enhedsomkostninger	35
6.4.3. ... for et fast beløb	36
6.4.3.1. Forholdet mellem den realiserede operation og betalingerne	36
6.4.3.2. Begrundelse for omkostninger	36
6.4.3.3. Valg af aktiviteter/output/resultater	36
6.5. Strategi for revision og kontrol	36
6.5.1. ... af et system med finansiering efter fast takst	36
6.5.2. ... af standardsatser for enhedsomkostninger og faste beløb	38
6.5.3. Eksempler	39

7. ANDRE BESTEMMELSER	40
7.1. Kombination af muligheder.....	40
7.1.1. Generelle principper	40
7.1.2. Eksempler på kombinationer	40
7.2. Vurdering af tærsklerne	41
7.2.1. Generelle principper.....	41
7.2.2. Fondsspecifik.....	42
7.3. Forenelighed mellem metoden med forenklede omkostninger og statsstøtteregele ne	42
7.4. Brug af forenklede omkostninger i nettoindtægtsskabende operationer.....	43
7.4.1. Operationer, der genererer nettoindtægter efter afslutningen	43
7.4.2. Operationer, der genererer nettoindtægter under gennemførelsen, og hvorpå artikel 61, stk. 16, i forordningen om fælles bestemmelser ikke finder anvendelse ..	43
7.5. Specifikt for EFRU og ESF: krydsfinansiering.....	45
7.5.1. Anmeldelse af foranstaltninger, der falder ind under artikel 98, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser i forhold til metoden med forenklede omkostninger.....	45
7.5.2. Eksempler	45
BILAG 1: EKSEMPLER PÅ BRUG AF METODEN MED FORENKLEDE OMKOSTNINGER	46
BILAG 2: EKSEMPEL PÅ FORENELIGHEDEN MELLEML METODEN MED FORENKLEDE OMKOSTNINGER OG STATSSTØTTEREGLERNE	53
BILAG 3: SPECIFIKKE FORANSTALTNINGER VEDRØRENDE METODEN MED FORENKLEDE OMKOSTNINGER OG ELFUL	55

1. INDLEDNING

1.1. Formål

Denne vejledning er blevet udarbejdet af Kommissionens tjenestegrene med ansvar for ESI-fondene i samråd med medlemmerne af ESF's tekniske arbejdsgruppe og ekspertgruppen om de europæiske struktur- og investeringsfonde (Expert Group for the European Structural and Investment Funds – EGESIF). Vejledningen er baseret på og erstatter COCOF-notat nr.09/0025/04-EN, der fandt anvendelse i perioden 2007-2013. Den omfatter de nye muligheder, der indføres med forordningerne for 2014-2020. Vejledningen omfatter dog hverken de fælles handlingsplaner eller de standardsatser for enhedsomkostninger og faste beløb, der anvendes i henhold til artikel 14, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1304/2013 (ESF)⁽¹⁾.

Formålet med dette dokument er at give teknisk vejledning om de tre typer forenkledede omkostninger, der finder anvendelse under ESI-fondene, og formidle bedste praksis med henblik på at tilskynde medlemsstaterne til at bruge forenkledede omkostninger.

Eksemplerne har til formål at illustrere de vigtigste punkter i gennemførelsen. De er kun til illustration og udgør ikke som sådan krav eller anbefalinger for lignende operationer i programperioden 2014-2020.

1.2. Hvorfor bruge forenkledede omkostninger?

1.2.1. Baggrund

I 2006 blev en betydelig forenkling indført i 2007-2013 ESF-forordningen⁽²⁾, der gjorde det muligt for medlemsstaterne at angive indirekte omkostninger efter en fast takst, op til 20% af de direkte omkostninger ved en operation. I programperioden 2007-2013 blev der indført flere muligheder (standardsatser for enhedsomkostninger og faste beløb), og muligheden for at bruge dem blev udvidet til at omfatte EFRU. Anvendelsen af finansiering efter fast takst, standardsatser for enhedsomkostninger og faste beløb (i det følgende benævnt "forenkledede omkostninger") blev hilst velkommen af alle berørte parter, herunder Den Europæiske Revisionsret. "Retten har [...] anbefalet, at Kommissionen i stedet for at godtgøre "faktiske omkostninger" gør mere brug af faste beløb og faste satser med henblik på at reducere sandsynligheden for, at der opstår fejl, og mindske projektledernes administrative byrde. Der er en lavere tendens til fejl i projekter, hvor omkostningerne erklæres som forenkledede

omkostninger. Det må således forventes, at en mere udbredt anvendelse af forenkledede omkostningsordninger vil indvirke positivt på fejlniveaueu⁽³⁾.

For så vidt angår programperioden 2014-2020, foreslog Kommissionen at bibeholde mulighederne fra perioden 2007-2013. Kommissionen udvidede også disse muligheder i bestræbelserne på at sikre øget juridisk sikkerhed for de nationale myndigheder og en højere grad af harmonisering mellem ESI-fondene og med andre EU-fonde, der gennemføres med delt forvaltning (AMIF⁽⁴⁾ og ISF⁽⁵⁾) eller med andre gennemførelsesmetoder (f.eks. Horisont 2020 og Erasmus+).

Forordningen om fælles bestemmelser (forordning 1303/2013) indeholder muligheder for ESI-fondenes beregning af støtteberettigede udgifter i forbindelse med tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand på grundlag af de faktiske omkostninger, men også på grundlag af finansiering efter fast takst, standardsatser for enhedsomkostninger og faste beløb. Forordningen om fælles bestemmelser bygger på og udvider de systemer, der på nuværende tidspunkt finder anvendelse på ESF og EFRU. Fordi der er forskelle mellem ESI-fondene, fastlægges der yderligere muligheder i de forordninger, der gælder for de enkelte fonde.

1.2.2. Fordele ved forenkledede omkostninger

Når der anvendes forenkledede omkostninger, **beregnes** de støtteberettigede omkostninger på grundlag af en på forhånd fastlagt metode, der er baseret på output, resultater eller andre omkostninger. **Der stilles ikke længere krav om sporing af hver euro af samfinansierede udgifter til de enkelte støttedokumenter:** Det er hovedformålet med forenkledede omkostninger, hvis anvendelse i betydelig grad **minder den administrative byrde**. Brug af forenkledede omkostninger indebærer også, at de menneskelige ressourcer og den administrative indsats, der er involveret i forvaltningen af ESI-fondene, i højere grad kan rettes mod de politiske mål frem for at være rettet mod at indsamle og kontrollere finansielle dokumenter. Det vil også lette adgangen til ESI-fondene⁽⁶⁾ for modtagere af lavere støttebeløb, fordi forvaltningsprocessen bliver enklere.

Forenkledede omkostninger bidrager endvidere til mere korrekt brug af fondene (**lavere fejlprocent**). Revisionsretten har over en periode på mange år gentagne gange anbefalet Kommissionen at tilskynde til og udvide brugen af forenkledede omkostninger, navnlig for så vidt angår Den Europæiske

⁽¹⁾ Disse instrumenter vil være omfattet af særskilte vejledninger.

⁽²⁾ Artikel 11, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1081/2006.

⁽³⁾ Årsberetning om budgetgennemførelsen, 2013/C 331/01, Den Europæiske Revisionsret.

⁽⁴⁾ Asyl, Migrations og Integrationsfonden.

⁽⁵⁾ Fonden for Intern Sikkerhed.

⁽⁶⁾ ESF, EFRU, ELFUL, EHFF, SF.

Socialfond. I DAS 2012-rapporten beregnede Revisionsretten, at 26% af Den Europæiske Socialfonds transaktioner var baseret på forenklede omkostninger, og der blev ikke konstateret nogen uregelmæssigheder⁽⁷⁾.

1.3. Hvornår kan der bruges forenklede omkostninger?

Der kan bruges forenklede omkostninger kun når der er tale om tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand (artikel 67, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser). Hvis en operation eller et projekt, der udgør en del af en operation, gennemføres udelukkende gennem offentlige indkøb, må der ikke anvendes forenklede omkostninger (jf. artikel 67, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser og afsnit 1.6.2, s. 12).

Det anbefales at bruge forenklede omkostninger, når en eller flere af følgende omstændigheder forekommer:

- Medlemsstaterne ønsker, at ESIF-forvaltningen i højere grad fokuserer på output og resultater end på input.
- De reelle omkostninger er vanskelige at kontrollere og påvise (mange små poster, der skal kontrolleres, med begrænset eller uden særlig indvirkning på operationernes forventede output, komplekse fordelingsnøgler, etc.).

- Der forefindes pålidelige data om den finansielle og kvantitative gennemførelse af operationer (visse af beregningsmulighederne kræver dog ikke sådanne data).
- Der er en risiko for, at regnskabsbilagene ikke er korrekt bevaret (af f.eks. små ngo'er).
- Operationerne hører under standardregler (det er her, metoden med forenklede omkostninger tilfører merværdi. Anvendelse heraf er dog ikke obligatorisk, og visse af beregningsmulighederne er baseret på en tilgang for henholdsvis operationer og støttemodtagere).
- Der findes allerede metoder med forenklede omkostninger for tilsvarende operationer og støttemodtagere under en nationalt finansieret ordning eller et andet EU-instrument.

1.4. Vigtige forskelle i forhold til perioden 2007-2013

Et af principperne bag Kommissionens forslag var at bevare reglerne fra perioden 2007-2013: De muligheder, der finder anvendelse nu, vil også finde anvendelse fremover hvis de anvendes på tilsvarende operationer og støttemodtagere. Der er dog foretaget visse vigtige ændringer for programperioden 2014-2020 (jf. tabel 1: Sammenligning mellem reglerne for metoden med forenklede omkostninger for henholdsvis 2007-2013 og 2014-2020, s. 9).

⁽⁷⁾ Årsberetning om budgetgennemførelsen, 2013/C 331/01, Den Europæiske Revisionsret.

Tabel 1: Sammenligning mellem reglerne for metoden med forenkede omkostninger for henholdsvis 2007-2013 og 2014-2020

	2007-2013	2014-2020
Fonde, der bruger forenkede omkostninger	ESF og EFRU	Fem ESI-fonde
Støtteform	Ikke angivet	Tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand
Mulighed	Brug af forenkede omkostninger er frivillig, når der er tale om tilskud.	Brug af forenkede omkostninger er frivillig, medmindre der er tale om mindre ESF-operationer (obligatorisk for ESF-operationer på under 50 000 EUR i offentlig støtte, som skal udbetales til støttemodtagere, medmindre der er tale om en statsstøtteforanstaltning).
Beregningsmetoder	Ex ante-beregning baseret på en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregningsmetode	Ex ante-beregning baseret på en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregningsmetode Der indføres yderligere beregningsmetoder: <ul style="list-style-type: none"> • brug af eksisterende EU-ordninger for tilsvarende operationer og støttemodtagere • brug af eksisterende nationale ordninger for tilsvarende operationer og støttemodtagere • brug af takster og specifikke metoder i henhold til forordningen eller en delegeret retsakt (jf. f.eks. artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser eller artikel 14, stk. 2, i ESF-forordningen) • for ESF: brug af et budgetforslag.
Finansiering efter fast takst	Finansiering efter fast takst bruges kun til at beregne indirekte omkostninger.	<ul style="list-style-type: none"> • Finansiering efter fast takst kan bruges til at beregne en hvilken som helst omkostningskategori. • For ESF: Fast takst på op til 40 % af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger bruges til beregning af alle projektets øvrige omkostninger. • For ETS: Fast takst på op til 20 % af de direkte omkostninger (ikke personaleomkostninger) ved operationen bruges til beregning af de direkte personaleomkostninger.
Finansiering efter fast takst for indirekte omkostninger	Maksimal fast takst til godtgørelse af indirekte omkostninger = 20 % af de direkte omkostninger	<ul style="list-style-type: none"> • maksimal fast takst til godtgørelse af indirekte omkostninger med beregningskrav = 25 % af de direkte omkostninger • maksimal fast takst til godtgørelse af indirekte omkostninger uden beregningskrav = 15 % af de direkte personaleomkostninger • fast takst og metode vedtaget ved delegeret retsakt for metoder, der anvendes i EU-politikker i forbindelse med tilsvarende operationer og støttemodtagere.
Tærskel for faste beløb	Højest 50 000 EUR	Højest 100 000 EUR i offentligt bidrag
Enhedsomkostninger		Der er fastsat en specifik beregningsmetode for standardsatser for enhedsomkostninger for personaleomkostninger. Personaleomkostninger pr. time = seneste dokumenterede årlige bruttopersonaleudgifter/1 720 timer.

1.5. Brugen af forenkede omkostninger er frivillig

Anvendelsen af forenkede omkostninger er en mulighed for den relevante medlemsstat. På støttemodtagerniveau kan forvaltningsmyndigheden⁽⁶⁾ beslutte at gøre brugen heraf frivillig eller obligatorisk for alle eller nogle af støttemodtagerne

eller for alle operationerne eller en del heraf. I tilfælde, hvor systemet ikke er obligatorisk for alle, skal anvendelsesområdet for metoden med forenkede omkostninger, dvs. den kategori af projekter og aktiviteter, for hvilke den vil være tilgængelig, klart angives og offentliggøres i overensstemmelse med de generelle principper om gennemsigtighed og ligebehandling.

Specifikt for ESF

I overensstemmelse med artikel 14, stk. 4, i ESF-forordningen er brug af enhedsomkostninger, faste beløb eller finansiering efter fast takst imidlertid obligatorisk for små ESF-operationer. Disse små operationer defineres som "tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand, for hvilke den offentlige støtte⁽⁹⁾ ikke overstiger 50 000 EUR".

Dette beløb skal betragtes som den maksimale offentlige støtte, der skal udbetales til støttemodtageren, som fastsat i det dokument, der fastlægger betingelserne for støtte til støttemodtageren (ESI-midler + tilsvarende offentlig national finansiering, der skal udbetales til støttemodtageren som det maksimale beløb, der er fastsat i finansieringsaftalen eller eventuelt finansieringsafgørelsen). Det omfatter hverken et eventuelt offentligt bidrag fra støttemodtageren eller godtgørelser eller løn udbetalt af en tredjepart til deltagerne i en operation. Den offentlige støtte, der udbetales til støttemodtageren ved afslutningen af operationen, har ingen indflydelse på denne regel; det er kun den programmerede offentlige støtte, der afgør, om artikel 14, stk. 4, finder anvendelse (se afsnit 7.2.2, s. 42).

Formålet med denne artikel er at undgå kontroller af de faktiske omkostninger, som ikke er omkostningseffektive i betragtning af den lave værdi, der skal kontrolleres.

Med henblik på at forebygge modstridende regelsæt er der to undtagelser til anvendelsen af artikel 14, stk. 4, i ESF-forordningen:

- når artikel 67, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser finder anvendelse, dvs. når operationen eller et projekt, der er en del af operationen, er genstand for en offentlig indkøbskontrakt: Metoden med forenkede omkostninger må ikke bruges.
- når operationer modtager støtte inden for rammerne af en statsstøtteforanstaltning: Reglerne for statsstøtteforanstaltningen finder anvendelse. Forvaltningsmyndigheden skal sørge for, at statsstøttere reglerne ikke forhindrer brug af metoden med forenkede omkostninger.

⁽⁹⁾ **Advarsel:** Husk, at artikel 14 i ESF-forordningen henviser til begrebet "offentlig støtte" (dvs. offentlig støtte, der skal udbetales til støttemodtageren, som specificeret i det dokument, der fastlægger betingelserne for støtte til støttemodtageren – ESI-midler + tilsvarende offentlig national finansiering, der skal udbetales til støttemodtageren). Det omfatter hverken et eventuelt offentligt bidrag fra støttemodtageren eller godtgørelser eller løn udbetalt af en tredjepart til deltagerne i en operation. Artikel 67 i forordningen om fælles bestemmelser henviser derimod til "offentligt bidrag" (jf. artikel 2, nr. 15), i forordningen om fælles bestemmelser).

⁽⁶⁾ Overvågningsudvalget for europæisk territorialt samarbejde.

Eksempel (specifikt for ESF)

En offentlig myndigheds budgetforslag for en operation med støtteberettigede omkostninger, der beløber sig til i alt 70 000 EUR, er som følger:

Offentlig national finansiering	10 000 EUR
ESF	35 000 EUR
Selvfinansiering	15 000 EUR
Godtgørelser til deltagerne betalt af de offentlige arbejdsformidlinger	10 000 EUR
Samlet finansieringsplan	70 000 EUR

Trods en finansiering på i alt 70 000 EUR hører dette projekt stadig under den kategori af projekter, hvor brug af forenkledede omkostninger er obligatorisk.

En offentlig myndigheds selvfinansiering (15 000 EUR) tages ikke i betragtning ved fastsættelsen af den offentlige støtte, der udbetales til støttemodtageren.

Godtgørelser til deltagere udbetalt af den offentlige arbejdsformidling (10 000 EUR) tæller heller ikke med, eftersom de udbetales af en tredjepart til deltagerne.

Den offentlige støtte er dermed lig med 35 000 EUR + 10 000 EUR = 45 000 EUR, hvilket er under tærsklen på 50 000 EUR.

1.6. Anvendelse af forenkledede omkostninger

Forenkledede omkostninger i henhold til artikel 67 og 68 i forordningen om fælles bestemmelser finder kun anvendelse, når der er tale om tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand.

I henhold til artikel 67, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser må der ikke anvendes forenkledede omkostninger, hvis en operation som omhandlet af artikel 2, stk. 9, i forordningen om fælles bestemmelser eller et projekt, der udgør en del af en operation, udliciteres og udelukkende gennemføres gennem indkøb af bygge- og anlægsarbejder, varer eller tjenesteydelser. Kommissionen betragter operationer "omfattet af offentlige kontrakter" som operationer, der gennemføres ved indgåelse af offentlige kontrakter i overensstemmelse med direktiv 2004/18 (herunder dens

bilag) eller offentlige kontrakter under tærskelværdierne i samme direktiv.

Det er dog muligt at gennemføre en operation gennem offentlige udbudsprocedurer, som fører til **betalinger fra støttemodtageren til kontrahenten fastsat på grundlag af på forhånd fastsatte enhedsomkostninger eller faste beløb**.

Faktisk udgør regninger betalt i forbindelse med offentlige indkøbskontrakter faktiske omkostninger, der er afholdt og betalt af støttemodtageren i henhold til artikel 67, stk. 1, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, selv om metoden i kontrakten defineres som en standardsats for enhedsomkostninger eller en pris i faste beløb⁽¹⁰⁾. Det betyder i bund og grund, at standardsatser for enhedsomkostninger, faste beløb eller faste takster kan anvendes i forbindelse med en offentlig udbudsprocedure som betalingsmetode, men at bestemmelserne i artikel 67, stk. 1, litra b)-d), i forordningen om fælles bestemmelser ikke finder anvendelse.

Eksempel (ESF)

En støttemodtager, der planlægger et kursus via en offentlig udbudsprocedure, kan i udbuddet anmode tilbudsgiverne om at give et pristilbud på grundlag af en enhedsomkostning pr. deltager som består prøven ved afslutningen af kurset.

Kontraktvilkårene kan således være: én bestået deltager = 1 000 EUR.

Hvis ti deltagere består prøven ved afslutningen af kurset, kan støttemodtageren anmelde 10 000 EUR i støtteberettigede udgifter til forvaltningsmyndigheden.

De 10 000 EUR betragtes som baseret på faktiske omkostninger. Derfor vil en kontrol eller revision af udgifterne bestå i en kontrol af den offentlige udbudsprocedure og overholdelsen af kontraktvilkårene (i dette eksempel at der er bevis for en bestået deltager pr. betalt enhedsomkostning). De underliggende omkostninger til kurset (leje af faciliteter, personaleomkostninger...) vil ikke blive kontrolleret, da kontrakten ikke indeholder bestemmelser om godtgørelse på grundlag heraf.

⁽¹⁰⁾ Jf. Rådets og Kommissionens fælles erklæring om artikel 67 i forordningen om fælles bestemmelser (omfattet af COREPER/Rådet, dok. 8207/12, ADD7 REV 1).

1.6.1. Bestemmelse af det nøjagtige omfang af anvendelsen af metoden med forenkede omkostninger, særligt i forbindelse med offentlige indkøb

I tilfælde, hvor metoden med forenkede omkostninger kan anvendes for en operation, skal det afgøres, om den kan anvendes til hele eller dele af operationen. Det afhænger af, hvad medlemsstaten betragter som en operation. I nogle medlemsstater består en operation af og gennemføres via en gruppe af projekter (definitionen afhænger af etableringen af de programmer, der støttes af ESI-fondene i henhold til deres respektive anvendelsesområde for bistand).

Med henblik på at vurdere, for hvilke projekter, der udgør en del af operationen, metoden med forenkede omkostninger kan anvendes, er det nødvendigt at definere de projekter, der

udgør operationen på det lavest mulige niveau. Hvis støttemodtageren udliciterer hele gennemførelsen af alle eller visse af projekterne via offentlige indkøbskontrakter, kan metoden med forenkede omkostninger ikke anvendes til de projekter, der henhører under offentlige indkøbskontrakter.

1.6.2. Indkøb inden for et projekt, der gennemføres af støttemodtageren selv

Hvis støttemodtageren⁽¹¹⁾ selv gennemfører et projekt (dvs. holder fuld kontrol med forvaltningen og gennemførelsen af projektet), kan metoden med forenkede omkostninger anvendes, selv om nogle **kategorier af omkostninger** i projektet indkøbes (f.eks. en del af projektets gennemførelsesomkostninger som f.eks. rengøring, ekstern ekspertise, køb af møbler osv.)⁽¹²⁾.

Eksempel (ESF)

Et tilskud på 20 000 000 EUR bevilges til en offentlig arbejdsformidling ("modtager") med henblik på, i to år, at tilrettelægge reintegrationen af 5 000 langtidsledige ("operationen"): Denne operation skal gennemføres via flere projekter: 7 000 000 EUR til individualiserede støtteprojekter, der gennemføres direkte af modtageren, 5 000 000 EUR til uddannelsesprojekter, der gennemføres direkte af modtageren, og den resterende del (8 000 000 EUR) udliciteres via offentlige kontrakter. Da modtageren er en offentlig myndighed, skal uddannelsesinstitutioner udvælges til de udliciterede projekter via offentlige udbudsprocedurer, afhængigt af den gældende tærskel, og metoden med forenkede omkostninger vil ikke finde anvendelse på disse projekter, der er en del af operationen. Den vil kun gælde for et beløb på 12 000 000 EUR. For de uddannelsesprojekter, som modtageren gennemfører med egne midler, accepteres det, at nogle af udgiftsposterne er udliciteret og inkluderet i metoden med forenkede omkostninger (eksterne eksperter, rengøring osv.).

Eksempel (EFRU)

En kommune modtager et tilskud for et beløb på maksimalt 1 000 000 EUR i støtteberettigede omkostninger til anlæggelse af en vej. Til dette formål skal kommunen indgå en offentlig bygge og anlægskontrakt med en anslået værdi på 700 000 EUR. Ud over dette pådrager kommunen sig visse omkostninger på 300 000 EUR (ekspropriationer, procesomkostninger⁽¹³⁾, overvågning af fremskridt på stedet, miljøundersøgelser udført af eget personale, kampagner, test med henblik på godkendelse af vejen osv.). For dette beløb på 300 000 EUR i direkte omkostninger, og for så vidt disse udgifter er støtteberettigede i henhold til de nationale bestemmelser og EU-bestemmelserne, kan metoden med forenkede omkostninger (f.eks. indirekte omkostninger på grundlag af standardsats) anvendes.

⁽¹³⁾ Procesomkostninger er ikke støtteberettigede som led i ETS-programmer, jf. artikel 2, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 481/2014.

⁽¹¹⁾ Det gælder, uanset om det organ, der gennemfører projektet, er privat eller offentligt.

⁽¹²⁾ Artikel 67, stk. 4, sidste punktum, i forordningen om fælles bestemmelser.

Hvis der er tale om finansiering efter fast takst kan omfanget af modtagerens udlicitering af visse af omkostningskategorierne have en indvirkning på andelen af beregnede omkostninger. Derfor bør medlemsstaterne vurdere virkningen af omfanget af indkøb af tjenesteydelser som led i projekter, der er en del af en operation, på andelen af beregnede omkostninger og dermed den faste takst, medmindre der er tale om faste takster i henhold til forordningen (artikel 68, litra b) og c), i forordningen om fælles bestemmelser, artikel 14, stk. 2, i ESF-forordningen og artikel 19 i ETS-forordningen). Det vil muligvis være nødvendigt at indføre afhjælpende foranstaltninger i metoden: Hvis omfanget af indkøb af tjenesteydelser f.eks. har en signifikant effekt på andelen af beregnede omkostninger, bør den faste takst enten reduceres proportionalt med omfanget af udlicitering, eller den faste takst bør kun anvendes til de omkostninger, som

ikke er udliciteret (ved finansiering efter fast takst af indirekte omkostninger på grundlag af Horisont 2020-tilgangen er det obligatorisk at fratække udgifter til underleverandører). Det kan dog også være, at omfanget af indkøb af tjenesteydelser ingen effekt har på andelen af beregnede omkostninger, eller at denne effekt er ubetydelig. I dette tilfælde er der måske ikke behov for afhjælpende foranstaltninger. Effekten af indkøb af tjenesteydelser på den faste takst bør dog analyseres (eksempelvis på baggrund af tidligere lignende foranstaltninger eller de tidligere projekter) og bør tages i betragtning ved fastlæggelse af en metode (en takst) for anvendelsen af finansiering efter fast takst. Medlemsstaten kan dog beslutte, om indkøbte tjenesteydelser som led i et projekt er eller ikke er udelukket fra de omkostningskategorier, på grundlag af hvilke taksten skal anvendes, forudsat at princippet om ligebehandling respekteres.

Eksempel (EFRU)

En kommune modtager et tilskud for et beløb på maksimalt 1 000 000 EUR i støtteberettigede omkostninger til anlæggelse af en vej.

Forvaltningsmyndigheden ønsker – i forbindelse med denne operation, som ikke fuldt ud er genstand for en offentlig indkøbskontrakt – at anvende artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser til beregning af de indirekte omkostninger. Forvaltningsmyndigheden ønsker dog at afbøde virkningerne af brugen af personale ansat af underleverandører på niveauet af indirekte omkostninger. Den beslutter at udelukke de direkte omkostninger til personale ansat af underleverandører fra de direkte personaleomkostninger, hvorpå den faste takst anvendes.

Budgetforslaget til operationen er følgende:

Projekt 1: bygge og anlægsarbejde (offentlig udbudsprocedure)	700 000 EUR
Projekt 2: andre omkostninger:	298 500 EUR
<i>Direkte personaleomkostninger</i>	50 000 EUR
<i>Heraf direkte omkostninger til personale ansat af underleverandører</i>	10 000 EUR
<i>Andre direkte omkostninger</i>	242 500 EUR
<i>Indirekte omkostninger</i>	<i>Direkte personaleomkostninger – direkte omkostninger til personale ansat af underleverandører) x 15% = 40 000 EUR x 15% = 6 000 EUR</i>
Samlede anmeldte omkostninger	998 500 EUR

1.6.3. Anbefalet fremgangsmåde for projekter, der udbydes, selv når modtagerne hører til kategorier, som ikke er omfattet af direktiv 2004/18/EF

Kommissionen anbefaler at anvende den ovenfor beskrevne metode (afsnit 1.6.1, s. 12, anvendes analogt, afsnit 1.6.2, s. 12, overholdes i alle tilfælde) til projekter, der udbydes, selv når modtagerne hører til kategorier, som ikke er omfattet af direktiv 2004/18/EF, med henblik på at respektere hensigten om at begrænse anvendelsen af metoden med forenklede omkostninger til tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand.

1.6.4. Nationale regler om udgifters støtteberettigelse⁽¹⁴⁾

I programperioden 2014 - 2020 bestemmes udgifters støtteberettigelse på grundlag af nationale regler, dog med forbehold af

undtagelserne i de særlige forordninger om de enkelte fonde (artikel 65, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser). De skal gælde for samtlige udgifter, der anmeldes under programmet. Desuden har "forvaltningsmyndigheden [...]" ansvaret for forvaltning af det operationelle program i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning" (artikel 125, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser) og har mulighed for at anvende strengere regler end dem, der er fastsat inden for de gældende europæiske retlige rammer.

Derfor bør forvaltningsmyndighederne fastlægge og dokumentere reglerne om støtteberettigelse for operationer, der modtager støtte fra ESI-fonde, på et passende niveau (nationalt, regionalt, lokalt eller pr. program), gøre dem tilgængelige for potentielle modtagere og påvise, at alle relevante regler i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, er overholdt. Rammerne for anvendelsen af artikel 67 i forordningen om fælles bestemmelser bør også indgå i disse regler.

1.6.5. Fondsspecifikke regler

Specifikt for ELFUL

Forvaltningsmyndighederne skal sikre, at de relevante beregninger, for så vidt angår metoden med forenklede omkostninger, er korrekte og nøjagtige, når de fastsættes på forhånd på grundlag af en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregning. Med henblik på dette skal et organ, som er funktionelt uafhængigt af de myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af programmet, og som besidder den rette ekspertise, foretage beregningerne eller bekræfte, at beregningerne er korrekte og nøjagtige. En erklæring, der bekræfter, at beregningerne er korrekte og nøjagtige, skal indgå i programmet for udvikling af landdistrikterne⁽¹⁵⁾.

Hvis forvaltningsmyndigheden bruger en metode, der er fastsat i henhold til artikel 67, stk. 5, litra b), c), d) eller e), i forordningen om fælles bestemmelser, skal sådanne beregninger og ovennævnte erklæring ikke udføres eller indgives.

Programmet for udvikling af landdistrikterne bør kun omfatte den metode til beregning af betalinger, der er baseret på metoden med forenklede omkostninger. Hvis der anvendes samme metode i hele programperioden, vil det ikke være nødvendigt at ændre programmet. Hvis der indføres et system med forenklede omkostninger som betalingsmekanisme under en specifik foranstaltning, bør programmet ændres i overensstemmelse hermed.

Det sidste bilag til denne vejledning indeholder en fortegnelse over ELFUL-foranstaltninger, der er omfattet af anvendelsesområdet for metoden med forenklede omkostninger.

⁽¹⁵⁾ Artikel 62 i forordning (EU) nr. 1305/2013.

Specifikt for ETS

Specifikke bestemmelser vedrørende udgifters støtteberettigelse i forbindelse med samarbejdsprogrammer, for så vidt angår personaleudgifter, kontorudgifter og administrative udgifter, rejse og indkvarteringsudgifter, udgifter til ekstern ekspertise og tjenesteydelser samt udgifter til udstyr, fastsættes på EU-niveau.

Med forbehold af reglerne om støtteberettigelse i forordningen om fælles bestemmelser, ETS-forordningen og de specifikke regler om støtteberettigelse for samarbejdsprogrammet fastsætter overvågningsudvalget yderligere regler om udgifters støtteberettigelse for samarbejdsprogrammet som helhed.

For så vidt angår spørgsmål, der ikke er omfattet af førnævnte bestemmelser, gælder de nationale regler i den medlemsstat, hvor udgiften blev afholdt.

⁽¹⁴⁾ Dette afsnit gælder ikke ETS. Se afsnit 1.6.5, s. 14.

2. FINANSIERING EFTER FAST TAKST

Hvis der er tale om finansiering efter fast takst, beregnes specifikke kategorier af støtteberettigede omkostninger, som er klart identificeret på forhånd, ved at anvende en procentsats, der er fastsat på forhånd for en eller flere andre kategorier af støtteberettigede omkostninger.

2.1. Definition af omkostningskategorierne

Der er tre typer omkostningskategorier i et system med finansiering efter fast takst:

- type 1: kategorier af støtteberettigede omkostninger, på grundlag af hvilke taksten skal anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb
- type 2: kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst
- type 3: når det er relevant, andre kategorier af støtteberettigede omkostninger: Taksten finder ikke anvendelse på dem, og de beregnes ikke med den faste takst.

Forvaltningsmyndigheden skal – når den anvender et system med finansiering efter fast takst – definere de kategorier af omkostninger, der hører under de enkelte typer: Alle udgiftskategorier hører klart under én – og kun én – af de tre typer. I nogle tilfælde kan én type defineres i modsætning til en anden type eller de andre typer (i et system, hvor der kun er direkte (type 1) og indirekte omkostninger (type 2), kan indirekte omkostninger f.eks. defineres som alle de støtteberettigede omkostninger, der ikke er støtteberettigede direkte omkostninger).

Forordningen fastsætter ikke nogen begrænsninger for hvilke kategorier af støtteberettigede omkostninger der kan anvendes til finansiering efter fast takst. Det vigtigste mål med anvendelsen af faste takster bør dog være forenkling og nedbringelse af fejlforekomster. Faste takster er således mest egnet til omkostninger, der er forholdsvis lave, og som er dyre at kontrollere.

2.2. Specifikke systemer for finansiering efter fast takst til beregning af indirekte omkostninger som fastsat i forordningerne

2.2.1. Metoder til beregning af indirekte omkostninger

Forordningerne indeholder visse specifikke systemer for finansiering efter fast takst. Artikel 68, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser indeholder oplysninger om **visse systemer**

for finansiering efter fast takst til beregning af indirekte omkostninger:

- Litra a) fastsætter det generelle system for finansiering efter fast takst for indirekte omkostninger, og den maksimale takst er hævet til 25%. Det er en fortsættelse af det nuværende system, og den reelle takst, der skal anvendes, skal være begrundet i en af beregningsmetoderne i henhold til artikel 67, stk. 5, litra a) og c), i forordningen om fælles bestemmelser. Systemet er fleksibelt. Det kan være baseret på:
  - kun to typer omkostninger – type 1: direkte omkostninger, type 2: indirekte omkostninger eller
  - tre typer omkostninger: type 1: "begrænsede" direkte omkostninger, type 2: indirekte omkostninger beregnet på grundlag af type 1, type 3: andre direkte omkostninger end de "begrænsede" omkostninger (af type 1).
- Litra b) giver mulighed for, at en forvaltningsmyndighed kan anvende en fast takst på op til **15% af de direkte personaleomkostninger** til beregning af de indirekte omkostninger. Forvaltningsmyndigheden kan bruge de 15% direkte uden begrundelse. Her er et eksempel på et system med tre omkostningskategorier: (type 1) direkte personaleomkostninger, (type 2) indirekte omkostninger, (type 3) andre direkte omkostninger end personaleomkostninger (jf. eksempel i bilag 1, s. 46).
- I henhold til litra c) er det muligt at genbruge en fast takst for eksisterende ordninger for indirekte omkostninger i EU-politikker på grundlag af de ordninger, der anvendes under Horisont 2020 og LIFE, og som er fastlagt i en delegeret retsakt (jf. afsnit 5.3.1.2, s. 26).

2.2.2. Definitie van directe kosten, indirecte kosten en personeelskosten

Brug af disse systemer kan kræve at forvaltningsmyndigheden definerer de direkte og indirekte omkostninger og personaleomkostningerne. Disse definitioner skal være i overensstemmelse med Kommissionens generelle retningslinjer:

- **Direkte omkostninger** er de omkostninger, som er direkte forbundet med den enkelte aktivitet i en organisation, og hvor forbindelsen til den individuelle aktivitet kan påvises (f.eks. gennem direkte tidsregistrering).
- **Indirekte omkostninger** er til gengæld sædvanligvis de omkostninger, som ikke er forbundet eller kan forbindes direkte med den enkelte aktivitet i den pågældende organisation. Sådanne omkostninger omfatter administrative udgifter, hvor man har svært ved at fastlægge det nøjagtige beløb for den enkelte aktivitet (typisk udgifter til administration og personale, f.eks. til forvaltning, rekruttering, bogholderi eller rengøring osv. og til telefon, vand eller elektricitet osv.⁽¹⁶⁾).

⁽¹⁶⁾ Listen er ikke ufravigelig. Det er medlemsstatens eget ansvar at definere de forskellige omkostningskategorier på en utvetydig måde.

- **Personaleomkostninger⁽¹⁷⁾** er omkostninger som følger af en aftale mellem en arbejdsgiver og en arbejdstager eller tjenesteydelseskontrakter for eksternt personale (forudsat at disse omkostninger kan identificeres klart). Hvis en støttemodtager f.eks. indgår kontrakt med en ekstern underviser med henblik på afholdelse af interne kurser, skal fakturaen indeholde oplysninger om de forskellige typer omkostninger. Underviserens løn betragtes som omkostninger til eksternt personale. Undervisningsmaterialer kan dog f.eks. ikke tages i betragtning. Personaleomkostninger omfatter

den samlede løn, herunder naturalydelse i overensstemmelse med kollektive overenskomster, udbetalt til personer til gengæld for arbejde i forbindelse med operationen. De omfatter også skat og arbejdstagerens socialsikringsbidrag (første og anden søjle – tredje søjle kun i henhold til en kollektiv overenskomst) samt arbejdsgiverens obligatoriske og frivillige sociale bidrag. Omkostninger til forretningsrejser betragtes dog ikke som personaleomkostninger. Godtgørelser eller løn udbetalt til deltagere i ESF-operationer betragtes heller ikke som personaleomkostninger.

Eksempel (ESI-fonde): Lokaludvikling styret af lokalsamfundet

Forvaltningsmyndigheden har – på grundlag af tidligere erfaringer – vurderet den typiske andel af drifts- og aktivitetsomkostninger for den lokale aktionsgruppe sammenlignet med de udgifter, der er afholdt i forbindelse med gennemførelsen af lokale operationer i henhold til strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet og forberedelsen og gennemførelsen af den lokale aktionsgruppes samarbejdsaktiviteter. Selvom støtte fra ESI-fondene til drifts- og aktivitetsomkostninger ikke må overstige tærsklen på 25 % af de samlede offentlige udgifter, der er afholdt i henhold til strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet, viser erfaringerne, at denne procentsats i de fleste tilfælde faktisk er lavere.

Forvaltningsmyndigheden fastsætter en fast takst på 17 % (baseret på en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar metode i overensstemmelse med artikel 67, stk. 1, litra d), og artikel 67, stk. 5, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, men ikke artikel 68, stk. 1, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, eftersom denne faste takst ikke blot omfatter indirekte omkostninger) for udgifter, der er afholdt i forbindelse med gennemførelsen af operationer i henhold til strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet og forberedelsen og gennemførelsen af den lokale aktionsgruppes samarbejdsaktiviteter, således at følgende omkostninger er omfattet:

- Driftsomkostninger (driftsudgifter, personaleomkostninger, uddannelsesomkostninger, pr-omkostninger, finansielle omkostninger, omkostninger i forbindelse med overvågningen og evalueringen af strategien)
- Omkostninger i forbindelse med aktiviteter under strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet med henblik på at lette udveksling mellem interessenterne for at skaffe oplysninger og fremme strategien samt bistå potentielle støttemodtagere med henblik på udvikling af aktioner og forberedelse af ansøgninger.

Hvis det budget, der er afsat til den lokale aktionsgruppe til gennemførelse af operationerne i henhold til strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet og forberedelse og gennemførelse af den lokale aktionsgruppes samarbejdsaktiviteter for perioden 2014–2020, er på 1,5 mio. EUR (type 1), vil det maksimale budget, som svarer til drifts- og aktivitetsomkostningerne, være på 1,5 mio. EUR x 17 % = 255 000 EUR (type 2). Den samlede budgetbevilling til den lokale aktionsgruppe beløber sig således til 1,755 mio. EUR.

I gennemførelsesfasen betyder det, at når en støttemodtager anmoder om godtgørelse af udgifter afholdt i forbindelse med et projekt, vil den lokale aktionsgruppe også kunne anmode om 17 % af denne sum til drifts- og aktivitetsomkostninger.

Hvis de afholdte udgifter i forbindelse med et projekt f.eks. beløber sig til 1 000 EUR (type 1), kan den lokale aktionsgruppe anmelde 1 000 EUR x 17 % = 170 EUR (type 2) til forvaltningsmyndigheden for sine drifts- og aktivitetsomkostninger.

Den lokale aktionsgruppe vil ikke skulle indgive dokumentation for sine drifts- og aktivitetsomkostninger, som er indberettet på grundlag af den faste takst, men metoden til beregning af de 17 % skal kunne kontrolleres.

Det skal bemærkes, at den faste takst kan fastsættes særskilt for drifts- eller aktivitetsomkostninger.

NB: Husk, at metoden til beregning af den faste takst – som i eksemplet ovenfor – ikke nødvendigvis skal være den samme som den, der anvendes til fastsættelse af loftet på 25 %. Uanset hvilken metode der bruges til at fastsætte den faste takst, skal bestemmelserne om loftet over drifts- og aktivitetsomkostninger i henhold til artikel 35, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser dog overholdes.

⁽¹⁷⁾ Denne definition gælder ikke ETS. For så vidt angår en definition af personaleomkostninger i forbindelse med ETS, henvises der til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 481/2014.

2.2.3. Fondsspecifikke regler

Specifikt for ESF

Artikel 14, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1304/2013 indeholder **bestemmelser om en ordning for finansiering efter fast takst, der gælder specifikt for ESF. Direkte personaleomkostninger kan bruges til at beregne alle de andre kategorier af støtteberettigede omkostninger**, for projektet på grundlag af en fast takst på op til 40%. "Alle andre omkostningskategorier" omfatter andre direkte omkostninger (direkte personaleomkostninger er ikke omfattet, men det er løn og godtgørelser udbetalt til deltagerne) og indirekte omkostninger. Forvaltningsmyndigheden kan bruge de 40% direkte uden begrundelse.

Eksempel (specifikt for ESF)

Budgetforslaget til et kursus er følgende:

Direkte omkostninger i alt	55 000
Direkte personaleomkostninger	30 000
Omkostninger til lokaler	4 000
Rejseudgifter	5 000
Måltider	1 000
Information/pr	5 000
Godtgørelser udbetalt af den offentlige arbejdsformidling til deltagerne	10 000

Indirekte omkostninger i alt	5 000
Indirekte personaleomkostninger	4 000
Elektricitet, telefon	1 000

Forvaltningsmyndigheden kan beslutte at anvende artikel 14, stk. 2, i ESF-forordningen på dette projekt. Loftet over tilskudsafталens beløb ville i givet fald være følgende:

Direkte personaleomkostninger: 30 000 EUR

Andre udgifter: $30\,000 \times 40\% = 12\,000$ EUR

Udgifter i alt: $30\,000 + 12\,000 = 42\,000$ EUR

Specifikt for ETS

I henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1299/2013 kan personaleomkostningerne ved en operation beregnes som en fast takst på op til 20% af de direkte omkostninger, eksklusiv personaleomkostninger. Det betyder, at kun de direkte personaleomkostninger kan beregnes som en fast takst (af de direkte omkostninger, eksklusiv personaleomkostninger). Det betyder også, at denne faste takst kan bruges, uden at der er et krav om, at medlemsstaten skal foretage en beregning af den gældende takst.

3. STANDARDSATSER FOR ENHEDSOMKOSTNINGER

3.1. Generelle principper

Hvis der er tale om standardsatser for enhedsomkostninger, vil alle eller en del af de støtteberettigede omkostninger ved en operation blive **beregnet** på grundlag af kvantificerede aktiviteter, input, output eller resultater ganget med på forhånd fastsatte standardsatser for enhedsomkostninger. Denne mulighed kan bruges til alle former for projekter eller en del af et projekt, når det er muligt at definere mængder i forbindelse med en aktivitet og standardsatser for enhedsomkostninger. Standardsatser for enhedsomkostninger anvendes typisk til mængder, som er lette at identificere.

Standardsatser for enhedsomkostninger kan være **procesbaserede** for, gennem en bedste tilnærmelse, at dække de faktiske omkostninger ved levering af en operation. De kan også være resultatbaserede (output eller resultat) eller defineret for både proces og resultat (jf. eksempel i afsnit 6.5.3, s. 39).

Forvaltningsmyndigheder bør også tage hensyn til hvilken virkning de forskellige muligheder vil have, for så vidt angår begrundelsen for de støtteberettigede omkostninger.

En forvaltningsmyndighed kan fastsætte forskellige satser for enhedsomkostninger for forskellige aktiviteter.

Eksempel (ESF, outputbaseret)

For videregående it-uddannelse på 1 000 timer til 20 deltagere kan de støtteberettigede omkostninger beregnes på grundlag af prisen pr. undervisningstime x antal deltagertimer. Omkostningerne pr. time er blevet fastlagt på forhånd af forvaltningsmyndigheden og fremgår af det dokument, der fastlægger støttebetingelserne.

Hvis man, for eksempel, antager at forvaltningsmyndigheden fastsætter uddannelsesomkostninger på 7 EUR pr. undervisningstime pr. deltager, ville det maksimale tilskud til projektet være 1 000 timer x 20 deltagere x 7 EUR/time/deltager = 140 000 EUR.

Ved afslutningen af operationen vil de endelige støtteberettigede omkostninger blive fastsat på grundlag af det faktiske antal timer for hver deltager (herunder eventuelt begrundet fravær) i henhold til de uddannelsessøgendes reelle deltagelse og afholdte kurser. Der vil stadig være brug for nøjagtige fremmødelister med angivelse af uddannelsesaktiviteterne og attestering af deltagernes reelle tilstedeværelse.

Hvis der i alt kun deltog 18 deltagere i uddannelsen, seks af dem i 900 timer, fem af dem i 950 timer, fem af dem i 980 timer og de resterende to deltagere i 1 000 timer, ville det samlede antal timer x deltagere være lig med:

$900 \times 6 + 950 \times 5 + 980 \times 5 + 1\,000 \times 2 = 17\,050$ uddannelses timer i alt x deltagere.

De støtteberettigede udgifter vil være: 17 050 uddannelses timer x 7 EUR = 119 350 EUR.

Eksempel (EFRU, outputbaseret)

Modtageren, et regionalt handelskammer, arrangerer en rådgivningstjeneste for små og mellemstore virksomheder i regionen. Denne tjeneste leveres af det regionale handelskammers rådgivere. Baseret på tidligere regnskaber for den "rådgivende" afdeling anslås en dags rådgivning til 350 EUR. Bistanden vil blive beregnet på grundlag af følgende formel: antal dage x 350 EUR. Der vil stadig være brug for nøjagtige timesedler med angivelse af rådgivningsaktiviteterne og rådgivernes tilstedeværelse.

Eksempel (ESF, resultatbaseret)

Et jobsøgningshjælpeprogram, der varer seks måneder ("operationen") kan finansieres på grundlag af standardsatser for enhedsomkostninger (for eksempel 2 000 EUR/person) for hver af de 20 deltagere i operationen, som får et job og beholder det i en på forhånd fastlagt periode, for eksempel seks måneder. Beregning af den maksimale støtte, der er afsat til operationen: 20 personer x 2 000 EUR/formidlet job = 40 000 EUR.

De endelige støtteberettigede omkostninger beregnes på grundlag af operationens faktiske output: Hvis kun 17 personer blev bragt tilbage på arbejdsmarkedet og beholdt deres job i den ønskede periode, ville de endelige støtteberettigede omkostninger, på grundlag af hvilke tilskuddet vil blive udbetalt til støttemodtageren, være 17 x 2 000 EUR = 34 000 EUR.

Eksempel (ELFUL, outputbaseret): "Investeringer i udvikling af skovområder og forbedring af skoves levedygtighed" (artikel 21).

En skovbruger vil modtage støtte til skovrejsning og bevarelse af tre hektar skov i syv år. Forvaltningsmyndigheden har defineret omkostningerne (skovrejsning og bevarelse) på forhånd afhængigt af skovtypen. Denne metode indgår i programmet for udvikling af landdistrikterne. Omkostningerne er som følger: 2 000 EUR/ha til skovrejsningen og 600 EUR/ha det første år og 500 EUR/ha de efterfølgende år til bevarelsen.

De samlede støtteberettigede omkostninger ville således beløbe sig til:

$3 \text{ ha} \times 2\,000 \text{ EUR/ha} + 3 \text{ ha} \times 600 \text{ EUR/ha} + (3 \text{ ha} \times 500 \text{ EUR/ha}) \times 6 \text{ år} = 16\,800 \text{ EUR}$.

3.2. Specifikt for personaleomkostninger pr. time

Artikel 68, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser indfører en ny regel om brug af timetakster til beregning af personaleomkostninger⁽¹⁸⁾ i forbindelse med gennemførelsen af en operation:

$$\text{Personaleomkostninger pr. time} = \frac{\text{seneste dokumenterede årlige bruttopersonaleudgifter}}{1720}$$

De 1 720 timer er en standard årlig "arbejdstid", der kan bruges direkte, uden at det er nødvendigt for medlemsstaten at foretage nogen beregninger.

Uanset tælleren skal de seneste dokumenterede årlige personaleudgifter begrundes. Hvis der er tale om et projekt, der gennemføres over en årrække, kan forvaltningsmyndigheden vælge at opdatere personaleomkostningerne pr. time, når nye data foreligger, eller bruge de samme i hele gennemførelsesperioden. Hvis gennemførelsesperioden er særlig lang, ville det være god praksis at fastsætte mellem-liggende trin, hvor personaleomkostningerne pr. time kan revideres (og tilkudsafalen i overensstemmelse hermed).

Der er mindst følgende to muligheder med hensyn til tælleren i forbindelse med omkostningerne til de personer, der arbejder med en operation:

1. Tælleren vedrører kun den person, der arbejder direkte på operationen. Den kan være baseret på den pågældende persons realløn eller gennemsnittet af personaleomkostningerne til en større gruppe arbejdstagere på samme løntrin eller en tilsvarende foranstaltning, der nogenlunde svarer til lønniveauet.
2. Tælleren omfatter lønnen til den person, der arbejder direkte på operationen, og en andel af lønnen til indirekte personale (f.eks. højt betalte ledere, der generelt arbejder indirekte på operationen), der kan være afsat til operationen (regler om tildeling af indirekte omkostninger til en operation er gældende, f.eks. brug af en passende fordelingsnøgle). Den kan omfatte personaleomkostninger for omkostningsstedet eller afdelingen (der gennemfører operationen), hvor lønniveauet kan variere betydeligt inden for den samlede gruppe af arbejdstagere. Det vil føre til en standardsats for enhedsomkostninger, som omfatter lønnen til den person, der arbejder med operationen, og en del af de indirekte lønomkostninger.

Forvaltningsmyndighederne bør dog være opmærksomme på, at mulighed 2 sandsynligvis ikke er den mest praktiske løsning.

⁽¹⁸⁾ Jf. definition af personaleomkostninger, afsnit 2.2.2, s. 15.

Det ville være mere hensigtsmæssigt at anvende mulighed 1 eller beregne en personaleomkostning pr. time, der omfatter alle indirekte omkostninger (på grundlag af en fast takst) eller endda alle andre støtteberettigede omkostninger (personaleomkostninger pr. time alt inklusive).

Når forvaltningsmyndigheder bruger denne mulighed, bør de være opmærksomme på følgende:

- "Gennemførelse af en operation" skal forstås som gennemførelse af alle trin i operationen. Det er ikke meningen, at visse personaleomkostninger i forbindelse med specifikke trin i en operation skal udelukkes.
- Nationale støtteberettigelsesregler vil skulle præcisere, hvad årlige bruttopersonaleudgifter omfatter, under hensyntagen til deres sædvanlige regnskabspraksis (jf. afsnit 5.2.1.3, s. 24).
- Den seneste årlige bruttopersonaleudgift skal dokumenteres med regnskaber, lønrapporter osv. Disse oplysninger

skal ikke nødvendigvis revideres på forhånd, men skal kunne revideres.

- En beregningsmetode baseret på støttemodtagers historiske data kan ikke anvendes, eftersom forordningen henviser til de seneste dokumenterede årlige bruttopersonaleudgifter.
- De seneste dokumenterede bruttopersonaleudgifter indebærer, at der er en tidligere referenceperiode på ét år (12 på hinanden følgende måneder). Der må ikke bruges data for perioderne efter underskrivelsen af det dokument, der fastlægger støttebetingelserne.
- Kun antallet af arbejdstimer bør bruges til at beregne de støtteberettigede personaleomkostninger. Den årlige ferie er f.eks. allerede indregnet i personaleomkostningerne pr. time.

Fordelen ved denne metode er, at der ikke kan sættes spørgsmålstegn ved de 1 720 timer.

Eksempel (EFRU):

Visse typer af projekter rettet mod små og mellemstore virksomheder inden for FoU og innovation indebærer ofte personaleomkostninger som et centralt element. Anvendelse af standardskalaer for enhedsomkostninger som en mulighed er en velkommen forenkling for disse små og mellemstore virksomheder. Enhedsomkostningerne for aktiviteter, der i dette tilfælde er udtrykt som en timesats for timer, som personalet rent faktisk har arbejdet. Det er defineret på forhånd i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, og som fastsætter det maksimale tilskud til de maksimalt tilladte arbejdstimer ganget med enhedsprisen (de beregnede udgifter for de involverede medarbejdere).

Med henblik på en bedste tilnærmelse af de faktiske omkostninger og for at tage hensyn til forskelle mellem regioner og brancher defineres prisen for en standardenhed som personaleomkostninger pr. time efter følgende formel:

Personaleomkostninger pr. time = årlig bruttoløn (herunder lovpligtige omkostninger) divideret med den gennemsnitlige arbejdstid ifølge reglerne (idet der tages højde for årlig ferie)

Eksempel: Personaleomkostninger pr. time = 60 000 EUR/(1 980 timer - 190 timers årlig ferie) = 60 000/1 790 = 33,52 EUR/time.

Den finansielle støtte til operationen er beregnet som timeløn ganget med det reelle og kontrollerede antal af arbejdstimer. Dette kræver, at små og mellemstore virksomheder skal opbevare al dokumentation for arbejdstimer for personale på projektet, og at forvaltningsmyndigheden skal opbevare al dokumentation for personaleomkostningerne pr. time. Principielt vil en reduktion i de kontrollerede timer give en reduktion i det endelige beløb, der skal betales.

Alternativt eksempel: Samme som ovenfor, men personaleomkostningerne pr. time er baseret på artikel 68, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser.

Personaleomkostninger pr. time = seneste dokumenterede årlige bruttoløn (herunder lovpligtige omkostninger) divideret med 1 720 timer.

Eksempel: Timesats = 60 000 EUR/1 720 timer = 60 000/1 720 = 34,88 EUR/time.

4. FASTE BELØB

4.1. Generelle principper

I tilfælde af faste beløb beregnes alle støtteberettigede omkostninger eller en del af de støtteberettigede omkostninger ved en operation på grundlag af et på forhånd fastsat fast beløb (forvaltningsmyndigheden⁽¹⁹⁾ skal begrunde fastlæggelsen af det faste beløb) i overensstemmelse med på forhånd fastsatte aftalebestemmelser om aktiviteter og/eller output. Tilskuddet udbetales, hvis de på forhånd fastsatte aftalte former for aktiviteter og/eller output er afsluttet/opnået.

Muligheden med faste beløb er en anvendelse af proportionalitetsprincippet, der tager sigte på at lette de administrative byrder for små operationer og give ngo'er (men ikke udelukkende ngo'er) bedre adgang til ESI-fondene. Det er grunden til at faste beløb, der er omfattet af artikel 67, stk. 1, litra c) i forordningen om fælles bestemmelser, er begrænset til offentlige støttebeløb under 100 000 EUR.

Dette beløb svarer til det offentlige bidrag, som betales til eller af støttemodtageren til den aktivitet, der støttes

gennem det faste beløb (ekskl. eventuel privat deltagelse). Det omfatter ikke godtgørelser eller løn udbetalt af en tredje-part til deltagerne i en operation (jf. afsnit 7.2.1, s. 41).

Selv om flere faste beløb kunne kombineres med henblik på at dække forskellige kategorier af støtteberettigede omkostninger eller forskellige projekter inden for samme operation, må det samlede faste beløb ikke overstige 100 000 EUR i offentligt bidrag til et givet organ, der modtager tilskuddet eller den tilbagebetalingspligtige bistand. Faste beløb, der ikke overstiger 100 000 EUR i offentligt bidrag, kan dog – inden for et projekt – kombineres med faktiske omkostninger og/eller andre metoder med forenkede omkostninger for et samlet beløb, der kan overstige 100 000 EUR i offentligt bidrag.

Løsningen med faste beløb kan også anvendes i forbindelse med tilskud, hvor standardskalaer for enhedsomkostninger ikke er en hensigtsmæssig løsning, f.eks. produktion af en "værktøjskasse", tilrettelæggelse af et lille lokalt seminar osv.

4.2. Eksempler på faste beløb

Eksempel (EFRU)

For at fremme lokale produkter ønsker en gruppe af små virksomheder i fællesskab at deltage i en handelsmesse.

På grund af de lave omkostninger til operationen beslutter forvaltningsmyndigheden at anvende et fast beløb til beregning af den offentlige støtte. Til dette formål opfordres gruppen af virksomheder til at foreslå et budget for udgifter til leje, indretning og drift af standen. På grundlag af dette forslag fastsættes et fast beløb på 20 000 EUR. Udbetalingen til modtageren vil blive foretaget på grundlag af et bevis for deltagelse på messen. Det aftalte budget på 20 000 EUR skal opbevares med henblik på revision (kontrol af den forudgående beregning af det faste beløb).

⁽¹⁹⁾ Overvågningsudvalget for ETS' vedkommende.

Eksempel (ESF)

En ngo, der forvalter en børnepasningsordning, anmoder om støtte til at lancere en ny aktivitet. Den anmoder om et fast beløb ved at indsende et detaljeret budget til at starte aktiviteten og køre den over en periode på et år. Aktiviteten vil blive opretholdt uafhængigt af støtten efter det første år. For eksempel vil det faste beløb dække udgifterne i forbindelse med lønnen til en person, der har ansvaret for at passe børnene i løbet af et år, afskrivning af nyt udstyr, pr-udgifter forbundet med denne nye aktivitet og indirekte omkostninger i forbindelse med forvaltnings- og bogføringsomkostninger, vand, elektricitet, opvarmning, leje mv.).

På grundlag af et detaljeret budget og i forhold til lignende operationer yder forvaltningsmyndigheden et fast beløb på 47 500 EUR, der dækker alle disse omkostninger. Ved afslutningen af operationen vil dette beløb blive udbetalt til ngo'en på grundlag af output, hvis et aftalt antal yderligere børn (ti) blev passet. Det ville derfor ikke være nødvendigt at begrunde de faktiske omkostninger i forbindelse med denne aktivitet.

Det betyder dog, at hvis kun ni børn blev passet, ville de støtteberettigede omkostninger beløbe sig til nul, og det faste beløb ville ikke blive udbetalt.

Eksempel (ESF)

En roma-ngo ønsker at arrangere et lokalt seminar og udarbejde en "værktøjskasse" om de socioøkonomiske betingelser for roma-befolkningen i en region i en medlemsstat. Det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, vil indeholde et detaljeret budget og mål for tilskuddet, 1) tilrettelæggelsen af seminaret, og 2) fremstilling af en "værktøjskasse" med henblik på at gøre arbejdsgiverne i regionen opmærksomme på de særlige roma-problemer.

På grund af størrelsen og målet med operationen (lille operation med omkostninger, der ikke let kan kvantificeres via standardsatser for enhedsomkostninger) og arten af modtageren (lokal ngo) beslutter forvaltningsmyndigheden at anvende løsningen med faste beløb.

For at beregne størrelsen af det faste beløb vil forvaltningsmyndigheden kræve et detaljeret budget for hver af de påtænkte operationer: Efter forhandling om det detaljerede budgetforslag fastlægges det faste beløb: 45 000 EUR, delt op på to projekter, hvor der er brug for 25 000 EUR til seminaret og 20 000 EUR til "værktøjskassen".

Hvis betingelserne i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, er opfyldt (tilrettelæggelse af seminaret, udvikling af "værktøjskassen"), betragtes 45 000 EUR som støtteberettigede omkostninger ved projektets afslutning. De støttedokumenter, der kræves, for at tilskuddet kan udbetales (og så skal arkiveres), er beviset for, at seminaret blev afholdt, og den endelige færdigudviklede "værktøjskasse".

Hvis kun ét af disse projekter (f.eks. seminaret) er realiseret, vil tilskuddet blive reduceret til denne del (25 000 EUR), afhængigt af hvad der blev aftalt i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne.

Eksempel (ELFUL): "Kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer" (artikel 16)

En gruppe landbrugere, som har modtaget støtte til deres deltagelse i en anerkendt kvalitetsordning, ønsker at tilrettelægge en pr-aktivitet med henblik på fremme af deres produkter. Forvaltningsmyndigheden har beregnet omkostningerne ved aktiviteten som et fast beløb (f.eks. 15 000 EUR/seminar med mindst 50 deltagere). Gruppen af landbrugere skal dokumentere gennemførelsen af aktiviteten og antallet af deltagere (mindst 50).

5. FASTLÆGGELSE AF FINANSIERING EFTER FAST TAKST, STANDARDSATSER FOR ENHEDSOMKOSTNINGER OG FASTE BELØB

Artikel 67, stk 5, i forordningen om fælles bestemmelser og artikel 14, stk. 3, i ESF-forordningen indfører flere metoder til beregning af forenkledede omkostninger: Visse af dem er baseret på statistiske data, mens andre er baseret på data fra støttemodtagerne eller oplysninger i forordningen. Visse metoder giver stor fleksibilitet, mens andre sikrer en høj grad af retssikkerhed eller kan indføres med en begrænset administrativ byrde.

For så vidt angår metoden med forenkledede omkostninger, er det vigtigt at sikre korrekt forudgående vurdering og om nødvendigt tilhørende dokumentation for metoden, eftersom det udelukkende er kontrollen af resultaterne, der foretages efterfølgende.

5.1. Beregningsmetoden skal være fastlagt på forhånd⁽²⁰⁾

Det er vigtigt i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, at meddele støttemodtagerne de præcise krav til dokumentation for anmeldte udgifter og de specifikke output eller resultater, der skal nås.

Derfor skal metoden med forenkledede omkostninger defineres på forhånd og skal indgå for eksempel i indkaldelsen af forslag eller **senest i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne**. De relevante metoder og betingelser skal indarbejdes i de nationale støtteberettigelsesregler for programmet enten på nationalt eller regionalt niveau eller specifikt for det pågældende program. Det betyder også, at når standardsatserne for enhedstakster, taksten eller størrelsen (i tilfælde af faste beløb) er fastlagt, kan de ikke ændres under eller efter gennemførelsen af en operation for at kompensere for en stigning i omkostningerne eller underforbrug af det disponible budget.

Fordi metoden med forenkledede omkostninger skal fastlægges på forhånd, bør anvendelse med tilbagevirkende kraft for operationer, der allerede er ved at blive gennemført på grundlag af faktiske omkostninger, undgås, da det ville indebære en betydelig arbejdsbyrde for de nationale myndigheder, som skal sikre ligebehandling mellem støttemodtagerne.

I tilfælde af flerårige aktioner er det undtagelsesvis muligt at afvikle operationens regnskab og de tilsvarende aktiviteter, efter at en første del af operationen er gennemført, og derefter indføre en mulighed for finansiering efter fast takst, standardskalaer for enhedsomkostninger eller faste beløb for den resterende del/periode af operationen. I sådanne tilfælde bør perioden, som de anmeldte faktiske omkostninger vedrører, være klart adskilt fra den periode, for hvilken omkostningerne er angivet på grundlag af metoden med forenkledede omkostninger, for at undgå, at projektomkostninger bliver angivet to gange.

5.2. En rimelig, afbalanceret og kontrollerbar beregningsmetode⁽²¹⁾

5.2.1. Generelle principper

5.2.1.1. Beregningsmetoden skal være rimelig

Beregningen skal være rimelig, dvs. baseret på virkeligheden, ikke overdreven eller ekstrem.

Hvis en given standardsats for enhedsomkostninger tidligere har været mellem 1 EUR og 2 EUR, ville Kommissionen ikke forvente at se en sats på 7 EUR. Ud fra dette synspunkt vil den metode, der anvendes til at identificere enhedsomkostningen eller den faste takst eller det faste beløb være af allerstørste betydning. Forvaltningsmyndigheden skal kunne forklare og begrunde sine valg. En "ideel" rimelig beregningsmetode tilpasser satserne til særlige omstændigheder eller behov. Gennemførelsen af et projekt kan f.eks. koste mere i et afsidesliggende område end i et centralt område på grund af højere transportomkostninger; det bør tages i betragtning når der træffes beslutning om et fast beløb eller en fast takst, der skal betales for lignende projekter i de to regioner.

Under alle omstændigheder bør omkostningsforenkling ikke misbruges (f.eks. bør den faste takst, der beregnes i henhold til artikel 67, stk. 5, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, ikke systematisk føre til inflation i omkostningerne til

⁽²⁰⁾ Artikel 67, stk. 6, i forordningen om fælles bestemmelser.

⁽²¹⁾ Artikel 67, stk. 5, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser.

drift, og operationer bør ikke opdeles med henblik på at tillade en systematisk anvendelse af faste beløb).

Formålet med revisionsarbejdet vil være at undersøge grundlaget, der er benyttet til at fastsætte satserne og om satserne, der er endeligt fastsat, faktisk er i overensstemmelse med dette grundlag.

5.2.1.2. Beregningsmetoden skal være afbalanceret

Den vigtigste tankegang bag begrebet "afbalanceret" er, at det ikke favoriserer nogle støttemodtagere og operationer frem for andre. Beregningen af standardsatser for enhedsomkostninger, et fast beløb eller en fast takst sker for at sikre ligebehandling af modtagere og/eller operationer.

Eksempler kunne være forskelle i satser eller beløb, der ikke er begrundet i objektive forhold i forbindelse med modtagerne eller operationer, eller specifikke udtryk for politiske mål.

Forvaltningsmyndigheder og revisorer fra revisionsmyndigheden samt Kommissionen vil ikke acceptere beregningsmetoder, som uberettiget diskriminerer mod bestemte grupper støttemodtagere eller typer operationer.

5.2.1.3. Beregningsmetoden skal være kontrollerbar

Fastlæggelsen af faste takster, standardsatser for enhedsomkostninger eller faste beløb bør være baseret på dokumentation, som kan kontrolleres⁽²²⁾. Forvaltningsmyndigheden skal være i stand til at påvise, på hvilket grundlag metoden med forenklede omkostninger er blevet fastsat. Det er et centralt spørgsmål for at sikre overholdelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

Den myndighed, der fastsætter metoden med forenklede omkostninger, bør som minimum dokumentere:

- beskrivelsen af beregningsmetoden, herunder de vigtigste trin i beregningen
- kilderne til de data, der anvendes til analysen og beregningerne, herunder en vurdering af dataenes relevans for de pågældende operationer og en vurdering af datakvaliteten
- selve beregningen med henblik på at fastslå værdien af metoden med forenklede omkostninger.

Hvis der er tale om en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar metode i henhold til artikel 67, stk. 5, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, kan en definition "ex nihilo" af metoden med forenklede omkostninger ikke accepteres.

⁽²²⁾ Uanset hvornår metoden blev fastsat i henhold til artikel 67, stk. 5, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser, skal den – så længe den anvendes – kunne revideres.

5.2.2. Metoder i praksis

Forordningen om fælles bestemmelser indeholder flere muligheder, der opfylder kriteriet om en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar metode:

5.2.2.1. Brug af "statistiske" data eller andre objektive oplysninger

Statistiske data eller andre objektive oplysninger kan f.eks. være undersøgelser, indkaldelser af forslag, sammenligning med tilsvarende operationer etc. Resultatet bliver normalt standardssystemer, der kan anvendes på mange operationer/støttemodtagere. Det er faktisk Kommissionens erfaring, at selv om der kan anvendes mange metoder til at fastsætte faste beløb, standardsatser for enhedsomkostninger eller finansiering efter fast takst på forhånd, er den mest almindelige blandt dem statistisk analyse af historiske data. Én datakilde kan være tidligere attesterede udgifter. Hvis de anvendte data ikke er attesterede, bør de kontrolleres af forvaltningsmyndigheden.

Alternativt kan der også indføres indkaldelser af forslag: En medlemsstat kan på forhånd offentliggøre, på hvilket grundlag den vil beregne tilskud i form af faste beløb – igen med anvendelse af en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar metode. Det betyder, at ansøgere skal vide, hvilke kriterier for tildeling vil blive anvendt, og at disse kriterier skal være standardiserede og gælde for alle ansøgere til samme typer af projekter.

Eksempelvis skal forvaltningsmyndigheden i tilfælde af en indkaldelse af forslag kunne besvare spørgsmål som: "Indeholder denne indkaldelse af forslag alle nødvendige oplysninger? Er de elementer, der er nødvendige for at bestemme det faste beløb, angivet og forklaret på forhånd? Har forvaltningsmyndigheden kontrolleret, at udgifter, der indgår i udkastet til detaljeret budget, for eksempel, er rimelige og acceptable med hensyn til fastsættelsen af det faste beløb i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne?"

En anden løsning kunne være, at den pågældende medlemsstat fastsætter et fast beløb for en bestemt aktivitet og indkalder forslag på grundlag af dette beløb og støtter de bedste forslag.

5.2.2.2. Brug af individuelle modtagerspecifikke data⁽²³⁾

Nedenstående metoder finder anvendelse på støttemodtagerne. I lyset af kravene til brug af modtagerspecifikke data udgør metoderne imidlertid forenklinger for støttemodtagere, som vil gennemføre mange projekter i programperioden.

⁽²³⁾ De metoder, der er beskrevet i dette afsnit, er metoderne i artikel 67, stk. 5, litra a), nr. ii) og iii), i forordningen om fælles bestemmelser. Artikel 14, stk. 3, i ESF-forordningen er ikke omfattet af disse krav.

a) Verificerede historiske data for individuelle støttemodtagere:

Resultatet er et ad hoc-system, som er modtagerspecifikt. Disse data skal om nødvendigt kun omfatte det/den af støttemodtagerens omkostningssteder eller afdelinger, der er forbundet med operationen.

Denne metode er baseret på indsamlingen af tidligere regnskabsoplysninger fra støttemodtageren vedrørende faktiske omkostninger, som er afholdt i forbindelse med de kategorier af støtteberettigede omkostninger, der er omfattet af metoden med forenkede omkostninger. Det forudsætter reelt tilstedeværelsen af et acceptabelt analytisk bogføringssystem hos støttemodtageren. Det forudsætter desuden, at eventuelle ikkestøtteberettigede udgifter holdes ude af den beregning, der ligger til grund for metoden med forenkede omkostninger.

Når en forvaltningsmyndighed beslutter at bruge denne metode, skal den beskrive:

- de omfattede omkostningskategorier
- den anvendte beregningsmetode
- længden af den serie, der skal indsamles: Der skal indhentes regnskabsoplysninger for mindst **de sidste tre år** med henblik på at identificere potentielle ekstraordinære omstændigheder, der måtte have påvirket de faktiske omkostninger for et bestemt år, samt tendenser for omkostningernes størrelse. Der bruges en treårig referenceperiode for at tage højde for årlige udsving
- det referencebeløb, der skal anvendes, f.eks. de gennemsnitlige omkostninger i referenceperioden eller omkostningerne som registreret gennem de seneste år
- eventuelle tilpasninger, der måtte være nødvendige for at opdatere referencebeløbet.

b) Anvendelse af individuelle støttemodtagers sædvanlige praksis for omkostningsberegning:

Sædvanlig regnskabspraksis er den praksis, støttemodtageren bruger med henblik på bogføring af alle sine sædvanlige daglige aktiviteter og finanser (som ikke hænger sammen med EU-støtte). Disse metoder bør være i overensstemmelse med nationale regnskabsregler og standarder. Det er ikke afgørende, hvor længe metoden har været anvendt. En regnskabsmetode er ikke "sædvanlig", hvis den er blevet tilpasset til en bestemt operation eller til EU-støtte.

Det er vigtigt at skelne mellem faktiske omkostninger og omkostninger, der fastsættes i henhold til de enkelte støttemodtagers sædvanlige praksis for omkostningsberegning.

Ved "omkostninger, der faktisk er afholdt af modtageren", forstås således omkostninger, der er beregnet så nøjagtigt som muligt, hvilket normalt vil sige pr. fysisk person i operationens varighed. I praksis accepteres – for personaleomkostninger pr. time – brug af standardtimer som nævner (jf. f.eks. de 1720 timer i afsnit 3.2, s. 19), men tælleren til beregning

af de "faktiske omkostninger" er de samlede støtteberettigede personaleomkostninger for alle de personer, der arbejder med aktionen.

Omkostninger pr. time, der er baseret på støttemodtagerens praksis for omkostningsberegning, kan beregnes på grundlag af gennemsnittet for personaleomkostningerne til en større gruppe arbejdstagere. Der er normalt tale om et løntrin eller en tilsvarende foranstaltning, der nogenlunde svarer til lønniveauet, men der kan også være tale om et omkostningssted eller en afdeling (forbundet med operationen), hvor lønniveauet kan variere betydeligt inden for den samlede gruppe af arbejdstagere.

Det betyder, at de omkostningsbeløb, der er opnået ved anvendelse af praksis for omkostningsberegning, generelt afviger fra de faktiske omkostninger. De er desuden modtagerspecifikke (eller endda afdelingspecifikke) for en given operation og en given – kort – periode (de anvendte data vedrører ét år).

For at sikre ligebehandling og for at sikre, at tilskuddet ikke omfatter ikkestøtteberettigede omkostninger, skal det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, og som giver støttemodtagerne tilladelse til at bruge deres praksis for omkostningsberegning, derfor indeholde minimumsbetingelser. Disse minimumsbetingelser har til formål at sikre, at modtagerens praksis for omkostningsberegning teoretisk og i praksis resulterer i et rimeligt og afbalanceret system. Det forudsætter tilstedeværelsen af et acceptabelt analytisk bogføringssystem hos støttemodtageren. Det forudsætter desuden, at eventuelle ikkestøtteberettigede udgifter holdes ude af beregningen.

c) Generelle krav om brug af individuelle modtagerspecifikke data:

Afhængigt af den garanti, forvaltningsmyndigheden har opnået fra støttemodtagerens interne ledelse og kontrolsystem, kan der være behov for, at modtagerspecifikke data attesteres af en ekstern revisor eller – hvis der er tale om offentlige myndigheder – af en kompetent og uafhængig regnskabsfører med henblik på at sikre at de referencedata, der bruges af forvaltningsmyndigheden, er pålidelige. Attestering af historiske data kan forekomme som led i lovpligtige revisioner eller kontraktlige revisioner. Enhver attestering, der foretages på denne måde, ville kræve indgående kendskab – hos den eksterne revisor eller den uafhængige regnskabsfører – til forordningerne om ESI-fondene, for så vidt angår f.eks. revisionssporet, de underliggende omkostningers støtteberettigelse og den gældende lovgivning.

Hvis risikoen for fejl eller uregelmæssigheder i de brugte tidligere regnskabsoplysninger vurderes at være lav, kan beregningsmetoden baseres på data, der ikke er revideret på forhånd. Forvaltningsmyndigheden skal være i stand til – på en objektiv måde – at dokumentere at risikoen rent faktisk er lav, og hvorfor den mener at støttemodtagerens regnskabsystem er pålideligt, fuldstændigt og nøjagtigt. Under alle omstændigheder

vil forvaltningsmyndigheden skulle vurdere og validere de individuelle modtagerspecifikke data ved anvendelse af en tilgang, der er tilpasset til de enkelte tilfælde, når den udarbejder det dokument, der fastlægger betingelserne for støtte til støttemodtageren.

De individuelle modtagerspecifikke metoder, der er beskrevet ovenfor, kræver nøje overvejelser, inden de anvendes af forvaltningsmyndigheden. Det kan være besværligt at udvikle disse ad hoc-systemer, og forvaltningsmyndighederne anbefales derfor kun at bruge dette system i tilfælde, hvor vigtige dele af programmet/programmerne gennemføres af én støttemodtager, f.eks. et uddannelsesministerium, et universitet eller en offentlig arbejdsformidling.

5.3. Brug af standardsatser for enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster fra andre områder

5.3.1. Fra andre EU-politikker

5.3.1.1. Artikel 67, stk. 5, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser

Hovedformålet med denne metode er at sikre harmonisering mellem reglerne i de forskellige EU-politikker. Formålet er at præcisere, at når Kommissionen allerede har udviklet en metode med forenkede omkostninger for en bestemt type støttemodtager og operation under en EU-politik, behøver medlemsstaten/Kommissionen ikke at gentage dette arbejde som led i politikkerne for ESI-fondene og kan genbruge metoden og resultaterne direkte.

Alle de gældende EU-metoder kan anvendes til tilsvarende operationer og støttemodtagere. Metoder, der blev anvendt i perioden 2007-2013, men som blev indstillet efter 2013, må ikke anvendes. Hvis metoden ændres i løbet af programperioden, gælder samme ændring for projekter støttet af ESI-fondene, som udvælges efter ændringen.

Når forvaltningsmyndigheden genbruger en eksisterende EU-metode, bør den sikre og dokumentere:

- at hele metoden genbruges (f.eks. definitionen af direkte/indirekte omkostninger, støtteberettigede udgifter, anvendelsesområde) og ikke blot resultaterne (taksten på X %)
- at metoden anvendes på tilsvarende operationer og støttemodtagere
- at der henvises til den metode, der anvendes i andre EU-politikker.

5.3.1.2. Artikel 68, stk. 1, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser

Artikel 20 og 21 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 480/2014 af 3. marts 2014⁽²⁴⁾ indeholder bestemmelser om gældende faste takster for beregningsmetoder for indirekte omkostninger, der anvendes i andre EU-politikker, og deres anvendelsesområde i forordningen om fælles bestemmelser:

- Horisont 2020: Den delegerede forordning fastsætter de betingelser, under hvilke en fast takst på 25 % for indirekte omkostninger kan anvendes på operationer under ESI-fondene, svarende til mulighederne som led i Horisont 2020⁽²⁵⁾. Alle relevante elementer af metoden for anvendelse af den faste takst, der er fastsat i denne forordning, skal anvendes. Direkte omkostninger til underentrepriser og omkostninger til ressourcer, der stilles til rådighed af tredjeparter, og som ikke bruges i støttemodtagerens lokaler, samt finansiel støtte til tredjemand skal udelukkes fra de omkostninger, på grundlag af hvilke taksten skal anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb (udelukkes fra type 1-omkostninger).
- LIFE: Den delegerede forordning fastsætter de betingelser, under hvilke projekter, der ligner LIFE-projekter, kan gøre brug af den faste takst på 7 % for direkte omkostninger i henhold til artikel 124, stk. 4, i finansforordningen.

I begge tilfælde bør der henvises til den delegerede forordning og den relevante artikel i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne.

5.3.2. Fra medlemsstaters tilskudsordninger⁽²⁶⁾

Princippet er nøjagtigt det samme som for de muligheder, der bruges i EU-politikker (jf. afsnit 5.3.1, s. 26). Frem for en kopi af metoder i EU-politikker er der dog tale om en kopi af nationale metoder: Takster, men også enhedsomkostninger eller faste beløb, der anvendes i henhold til nationale støtteordninger (f.eks. stipendier, dagpenge), kan bruges uden yderligere beregninger. Den nationale metode, der anvendes, vil ikke blive underlagt revision, kun anvendelsen heraf.

Alle de gældende nationale metoder kan anvendes til tilsvarende operationer og støttemodtagere, som modtager støtte fra ESI-fondene, **forudsat at disse metoder også bruges til operationer, der udelukkende modtager støtte fra nationale fonde, uden at der er tale om nogen form for EU-støtte eller ekstern bistand.** Med andre ord betragtes metoder, der udelukkende anvendes til et program under en ESI-fond, ikke som nationale. Metoder, der bruges til nationale operationer og til operationer, der modtager støtte fra programmet, kan accepteres.

⁽²⁴⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 480/2014 af 3. marts 2014 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 1303/2013, EUT L 138 af 13.5.2014, s. 5.

⁽²⁵⁾ Artikel 29, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1290/2013 fastsætter reglerne for deltage og formidling i "Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020)".

⁽²⁶⁾ Artikel 67, stk. 5, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser.

Nationale metoder, der er indstillet, vil desuden ikke kunne anvendes. Hvis metoden ændres/indstilles i løbet af programperioden, skal samme ændring gælde, men kun for projekter støttet af ESI-fondene, som udvælges efter ændringen/indstillingen.

Regionale eller andre lokale beregningsmetoder kan også bruges, men skal anvendes i det geografiske område, hvori de er i brug.

Når forvaltningsmyndigheden genbruger en eksisterende national metode, bør den sikre og dokumentere de samme oplysninger, som er påkrævede ved genbrug af en EU-metode:

- hele metoden genbruges (f.eks., når det er relevant, støtteberettigede udgifter, anvendelsesområde) og ikke blot resultaterne (fast beløb på X)
- den gælder for samme geografiske område eller et mindre geografisk område (hvis en metode kun anvendes i én region, kan den således genbruges af den pågældende region, men ikke af en anden region i den pågældende medlemsstat, hvor den nationale metode ikke finder anvendelse)

- metoden anvendes på tilsvarende operationer og støttemodtagere
- dokumentation for, at denne metode bruges for operationer, der udelukkende modtager støtte fra nationale fonde.

5.3.3. Hvordan vurderer man, om der er tale om tilsvarende operationer og støttemodtagere?

Artikel 67, stk. 5, litra b) og c), i forordningen om fælles bestemmelser giver medlemsstaterne mulighed for at genbruge eksisterende beregningsmetoder og tilsvarende enhedsomkostninger, faste beløb og faste takster, der gælder for tilsvarende operationer og støttemodtagere. Som et generelt princip bør alle elementer af metoden, der kunne have indvirkning på enhedsomkostningerne/det faste beløb/den faste takst, tages i betragtning. Hvis en operation og dens støttemodtagere var støtteberettigede i henhold til en anden ordning, kan den eksisterende beregningsmetode og de tilsvarende enhedsomkostninger/faste takster/faste beløb fra den pågældende ordning bruges. Derudover er det nødvendigt med en individuel sagsvurdering.

Eksempel (EFRU/ESF)

På forskningsområdet ydes der støtte til netværkssamarbejde mellem universiteter gennem en ordning med fast takst, forudsat at operationen vedrører universiteter med deltagelse af mindst tre medlemsstater, der har offentliggjort mindst ti publikationer i de sidste tre år. Kriteriet vedrørende antal publikationer har ingen indflydelse på den faste takst, men det har de øvrige kriterier: forskning, netværkssamarbejde, universiteter med deltagelse af mindst tre medlemsstater. Der kan anvendes samme metode for operationer, som opfylder disse kriterier.

5.4. Brug af takster, der er fastsat i forordningen om fælles bestemmelser eller de fondsspecifikke regler⁽²⁷⁾

Forordningen om fælles bestemmelser og de særlige forordninger om de enkelte fonde fastsætter en række takster, der skal sikre medlemsstaterne nogle enkelte "standardsystemer". Hensigten er at give størst mulig retssikkerhed og reducere arbejdsbyrden i den indledende fase eller behovet for tilgængelige data til udvikling af systemet. Det sker, fordi der ikke er noget krav om, at der skal foretages en beregning for at fastsætte de gældende takster. Sådanne metoder mangler dog fleksibilitet og er ikke egnede til alle typer operationer.

Den metode, der er fastsat i henhold til artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser, finder anvendelse på de fem ESI-fonde: Ved operationer, der giver anledning til indirekte omkostninger, kan de indirekte omkostninger beregnes som 15% af de støtteberettigede direkte personaleomkostninger. Denne takst er en maksimal takst. Medlemsstaterne kan bruge denne takst eller lavere takster uden at skulle foretage en specifik beregning. Hvis forvaltningsmyndigheden beslutter ikke at anvende samme takst over for alle støttemodtagere, skal den dog kunne bevise, at princippet om ligebehandling er respekteret.

Det samme gælder for artikel 14, stk. 2, i ESF-forordningen og artikel 19 ETS-forordningen (jf. også afsnit 2.2.3, s. 17).

5.5. Tilpasning af standardsats for indirekte omkostninger, faste beløb og standardskalaer for enhedsomkostninger

Artikel 67 i forordningen om fælles bestemmelser indeholder ikke nogen bestemmelser om tilpasning af forenkede omkostninger. Derfor er tilpasning ikke obligatorisk. Dog kan forvaltningsmyndigheden finde det nødvendigt at tilpasse de forenkede omkostninger, når den lancerer en ny indkaldelse af forslag, eller den kan gøre det med jævne mellemrum for at tage hensyn til en indeksering eller økonomiske forandringer f.eks. i energiomkostninger, lønniveauer osv. Kommissionen foreslår at indføre visse automatiske tilpasninger i metoden (f.eks. baseret på inflation eller lønudvikling).

Tilpassede satser bør kun gælde for projekter, der skal gennemføres i fremtiden, ikke med tilbagevirkende kraft.

For enhver eventuel ændring, der er gennemført, bør der være tilstrækkelig dokumentation til at begrunde de tilpassede satser eller beløb, forvaltningsmyndigheden har adgang til.

⁽²⁷⁾ Artikel 67, stk. 5, litra d), i forordningen om fælles bestemmelser.

5.6. Specifikke metoder til bestemmelse af beløb, der er fastsat i overensstemmelse med de fondsspecifikke regler

Artikel 67, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser definerer fire metoder til at fastsætte metoder med forenkledede omkostninger og indeholder desuden bestemmelser om, at forordningerne om de enkelte fonde kan fastsætte yderligere metoder.

Specifikt for ESF

Artikel 14, stk. 3, i ESF-forordningen tilføjer en specifik mulighed for ESF, som indebærer **beregning ved henvisning til et budgetforslag i tilfælde af tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand på under 100 000 EUR i offentlig støtte**. Dette beløb skal betragtes som den maksimale offentlige støtte, der skal udbetales til støttemodtageren, som fastsat i det dokument, der fastlægger betingelserne for støtte til støttemodtageren (jf. afsnit 7.2.2, s. 42). Det omfatter hverken et eventuelt offentligt bidrag fra støttemodtageren eller godtgørelser eller løn udbetalt af en tredjepart til deltagerne i en operation.

Denne meget fleksible mulighed skal lette gennemførelsen af obligatorisk brug af metoden med forenkledede omkostninger for små ESF-operationer. Denne metode gør det faktisk muligt at beregne visse forenkledede omkostninger, selv hvis der ikke er udviklet et generelt system, eller hvis operationen er meget specifik. Budgetforslaget vil blive brugt til at beregne de specifikke forenkledede omkostninger, der er forbundet med operationen eller projektet. Dette budget vil blive arkiveret af forvaltningsmyndigheden som dokumentation med henblik på begrundelse af brugen af forenkledede omkostninger. Den økonomiske forvaltning og forvaltningens kontrol af operationen/projektet vil udelukkende være baseret på metoden med forenkledede omkostninger, ikke på selve budgettet.

Budgettet skal vurderes på samme grundlag, som det vurderes på, når der anvendes faktiske omkostninger. I denne henseende anbefales det på det kraftigste, at forvaltningsmyndighederne indfører parametre eller maksimale omkostningsniveauer, der bruges til at holde i det mindste de vigtigste budgetterede omkostninger op imod disse parametre. Fraværet af sådanne parametre eller maksimale omkostningsniveauer ville gøre det vanskeligt for enhver forvaltningsmyndighed at sikre ligebehandling og overholdelse af principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning. Selv hvis det anbefales, vil det i forbindelse med vurderingen af budgettet ikke være nødvendigt for forvaltningsmyndigheden at sammenligne det detaljerede budget, som den potentielle modtager fremlægger, med sammenlignelige operationer.

Budgetforslaget og dokumentationen for, at forvaltningsmyndigheden har vurderet budgettet, skal arkiveres af forvaltningsmyndigheden sammen med dokumenterne vedrørende det projekt, der modtager støtte. Budgetforslaget er ikke en del af det dokument, der udarbejdes mellem forvaltningsmyndigheden og støttemodtageren, og som fastsætter de gældende regler.

Når den samme støttemodtager modtager støtte flere gange, anbefales det at sammenligne det detaljerede budgetforslag med tidligere støttede operationer.

Eksempel på brug af budgetforslag (specifikt for ESF)

En støttemodtager har til hensigt at tilrettelægge et seminar for 50 deltagere for at præsentere nye gennemførelsesredskaber. Personalet bruger tid på at planlægge og tilrettelægge arrangementet, der lejes lokaler, visse talere kommer fra udlandet, og der skal offentliggøres et referat af arrangementet. Der er også indirekte personaleomkostninger (bogføringsomkostninger, direktør osv.) og omkostninger til elektricitet, telefonregninger, it-support osv.

Budgetforslaget er følgende⁽²⁸⁾:

Direkte omkostninger i alt	45 000
Direkte personaleomkostninger	30 000
Omkostninger til lokaler	4 000
Rejseudgifter	5 000
Måltider	1 000
Information/pr	5 000

Indirekte omkostninger i alt	7 000
Indirekte personaleomkostninger	4 000
Elektricitet, telefon	3 000

Budgetforslaget drøftes og vedtages af forvaltningsmyndigheden og støttemodtageren. Beregningen af de forenklede omkostninger vil være baseret på disse data.

Forvaltningsmyndigheden kan beslutte at beregne tilskuddet på grundlag af en enhedsomkostning, som er baseret på antallet af deltagere i seminaret: enhedsomkostning = 52 000 EUR/50 = 1 040 EUR/deltager.

Det dokument, der udarbejdes mellem forvaltningsmyndigheden og støttemodtageren, og som fastsætter de gældende regler, skal angive definitionen af standardsatserne for enhedsomkostninger (hvad er en deltager?), det maksimale (minimale) antal deltagere, hvordan det skal begrundes og enhedsomkostningerne (1 040 EUR).

Der bør desuden henvises til artikel 14, stk. 3, i ESF-forordningen i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne.

⁽²⁸⁾ **Advarsel:** Budgetforslaget er kun til illustration. Det skal ikke betragtes som et tilstrækkeligt detaljeret budgetforslag.

6. KONSEKVENSER FOR FORVALTNINGS- OG KONTROLSYSTEMET

6.1. Behovet for en fælles revisions- og kontrolstrategi

Fra et revisions og kontrolsynspunkt indebærer bestemmelserne om metoden med forenkledede omkostninger en afvigelse fra princippet om faktiske omkostninger. Finansiering efter fast takst eller standardsatser for enhedsomkostninger og faste beløb betyder anvendelse af cirkaomkostninger beregnet på forhånd f.eks. baseret på gennemsnit og undersøgelser af historiske data eller markedspriserne. Det ligger i sådanne faste satser, at de per definition overkompenserer eller "underkompenserer" omkostningerne ved de støttede operationer. De ansvarlige for forvaltningsverifikationer og revisorerne bliver nødt til at fokusere mere på output end på input og udgifter til projekter.

Denne vejledning sigter mod at gøre Kommissionens tilgang til revision og kontrol med hensyn til denne nye metode med forenkledede omkostninger så gennemsigtig som muligt. Formålet er at give medlemsstaterne, dvs. forvaltningsmyndighederne, attesteringsmyndigheder, revisionsmyndigheder, formidlende organer og støttemodtagere, tillid til, at de kan gå videre med anvendelsen af disse begreber uden tøven og usikkerhed.

Det er ligeledes vigtigt, at de nationale myndigheder og Kommissionen opretholder en fælles strategi for revisionen og kontrollen af finansiering efter fast takst, standardsatser for enhedsomkostninger og faste beløb for at sikre en ensartet behandling, når der drages konklusioner om lovlighed og formel rigtighed af de anmeldte udgifter. Af denne grund opfordres medlemsstaternes myndigheder til at benytte samme fremgangsmåde, når de kontrollerer og reviderer denne metode med forenkledede omkostninger.

6.2. Generel tilgang til at kontrollere og revidere metoden med forenkledede omkostninger

Når metoden med forenkledede omkostninger anvendes, vil de ansvarlige for forvaltningsverifikationer og revisioner – for at træffe afgørelse om udgifternes lovlighed og formelle rigtighed – ikke kontrollere de faktiske omkostninger, der ligger til grund for de udgiftskategorier, der beregnes med en fast takst, standardsatser for enhedsomkostninger eller faste beløb. Kommissionen og de nationale myndigheder kontrollerer beregningen af omkostninger ved operationer og udfører

kontrol af lovligheden og den formelle rigtighed. Ikke desto mindre vil der blive foretaget revision på en anden måde på grundlag af den beregningsmetode, der anvendes til at fastsætte de forenkledede omkostninger og ikke på grundlag af finansielle støttedokumenter pr. projekt.

Forudsat at medlemsstaterne har indført en metode i henhold til bestemmelserne i artikel 67 og 68 i forordningen om fælles bestemmelser, hvor der tages højde for anbefalingerne og bedste praksis i henhold til denne vejledning, og der ikke er tegn på svig eller misbrug⁽²⁹⁾, vil Kommissionen ikke sætte spørgsmålstejn ved det anvendte system.

Revisions- og kontrolmetoden, som vil blive anvendt i de tilfælde, hvor finansiering efter fast takst, standardsatser for enhedsomkostninger og faste beløb anvendes, vil bestå af følgende undersøgelser:

1. **kontrol af den beregningsmetode**, der er anvendt til at fastsætte finansieringen efter fast takst (jf. kapitel 2, s. 15), standardsatser for enhedsomkostninger (jf. kapitel 3, s. 18) eller faste beløb (jf. kapitel 4, s. 21), og som skal være fastlagt på grundlag af en eller flere af de metoder, der er anført i artikel 67, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser (jf. kapitel 5, s. 23). Denne kontrol kan finde sted på forvaltningsmyndighedens og/eller støttemodtagerens niveau (for systemer baseret på støttemodtagerens egne data i overensstemmelse med artikel 67, stk. 5, litra a), nr. ii) og iii)). Kontrollerne kan variere afhængigt af den valgte metode og vil begrænse sig til definitionen af omkostningskategorierne i tilfælde af anvendelse af artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser, artikel 14, stk. 2, i ESF-forordningen og artikel 19 i ETS-forordningen. Visse særlige forhold gør sig gældende for den forudgående kontrol og revision af beregningsmetoder baseret på data fra støttemodtageren (historiske data, sædvanlig regnskabspraksis) (jf. afsnit 5.2.2.2.c), s. 25)
2. **kontrol af korrekt anvendelse af den fastlagte metode** ved undersøgelse af projektets output/resultater, hvis der er tale om enhedsomkostninger og faste beløb;
3. hvis der er tale om finansiering efter fast takst, kontrol på grundlag af princippet om "faktiske omkostninger" af de kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå taksten anvendes (eller beregningen heraf, hvis der anvendes andre metoder med forenkledede omkostninger til at beregne dem), og, når det er relevant, af andre kategorier af støtteberettigede omkostninger, der ikke tages i betragtning i systemet for finansiering efter fast takst.

⁽²⁹⁾ Dvs. hændelser eller praksis, der er i strid med accepteret og god praksis, f.eks. dem, der er beskrevet i denne vejledning.

Metoden med forenkede omkostninger tilsidesætter ikke forpligtelsen til fuldt ud at overholde alle gældende EU-regler og nationale regler, såsom information til offentligheden, offentlige indkøb, lige muligheder, bæredygtigt miljø, statsstøtte mv. (jf. afsnit 1.6.2, s. 12). I tilfælde af finansiering efter fast takst hører de kategorier af omkostninger, der er begrundet på grundlag af de faktiske omkostninger til beregning af andre kategorier af omkostninger, ikke under metoden med forenkede omkostninger.

Horisontale tematiske revisioner af overholdelsen af de gældende regler kan også indebære en analyse af de offentlige indkøbsprocedurer, såfremt der i forbindelse med en risikovurdering måtte blive konstateret en specifik risiko for uregelmæssigheder⁽³⁰⁾, men kun for at bekræfte, om de offentlige indkøbsprocedurer er overholdt, ikke for at foretage en revision af de udbetalte beløb. Hvis der konstateres manglende overholdelse af offentlige indkøbsprocedurer, kan det være vanskeligt eller endda umuligt at kvantificere den nøjagtige indvirkning på driftsniveau; der kan dog anvendes en korrektion på grundlag af faste takster, og Kommissionen kan indlede en traktatbrudsprocedure. Forvaltningsmyndighederne forventes også at træffe foranstaltninger, hvis de er vidne til sådanne overtrædelser.

I sin revision af beregningsmetoden vil Kommissionen fokusere på at kontrollere opfyldelsen af de forskellige betingelser og vil ikke stille spørgsmål ved grundene til at vælge en bestemt metode frem for en anden. Forvaltningsmyndigheden bør føre fyldestgørende optegnelser over beregningsmetoden og bør kunne dokumentere, på hvilket grundlag faste takster, standardsatser for enhedsomkostninger eller faste beløb er besluttet. Optegnelserne til dokumentation af beregningsmetoden vil være omfattet af kravene i artikel 140 i forordningen om fælles bestemmelse⁽³¹⁾ og artikel 49 i forordning (EU) nr. 1306/2013⁽³²⁾.

Hvis der er tale om en kombination af muligheder ud over den kontrol, som kræves for de enkelte typer "forenkede omkostninger", der er beskrevet ovenfor, skal de ansvarlige for forvaltningsverifikationer og revisioner kontrollere, at de anvendte metoder sikrer, at dele af udgifterne ved en operation ikke er omfattet af mere end én type muligheder, som fører til en dobbelt anmeldelse af omkostningerne.

6.3. Følger mht. økonomisk forvaltning...

6.3.1. Almindelige bestemmelser

Når der bruges en fast takst, en enhedsomkostning eller et fast beløb, er det ikke nødvendigt at begrunde de faktiske omkostninger, der ligger til grund for de udgiftskategorier, som er omfattet af metoden med forenkede omkostninger, herunder afskrivninger og naturalydelse, når det er relevant. Naturalydelser som defineret i artikel 69 i forordningen om fælles bestemmelser kan tages i betragtning ved beregningen af værdien af en fast takst, en standardsats for enhedsomkostninger eller et fast beløb. Når der anvendes en metode med forenkede omkostninger, er det dog ikke nødvendigt at kontrollere tilstedeværelsen af underliggende naturalydelser og dermed, at betingelserne i artikel 69 i forordningen om fælles bestemmelser er opfyldt.

Når der bruges enhedsomkostninger eller faste beløb:

- Det grundlag for beregningen af enhedsomkostninger eller faste beløb, der bruges i forbindelse med en operation, bør være klart og henvise til én eller flere af de metoder, der er angivet i artikel 67, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser.
- I betragtning af at betalingerne vil blive beregnet på grundlag af mængderne/gennemførelsen af en operation, er det vigtigt at få garanti for, at de anmeldte aktiviteter eller output rent faktisk blev gennemført/opnået. Især skal anmeldte mængder/beviser for gennemførelsen af operationen attestere og dokumenteres af støttemodtageren og arkiveres med henblik på fremtidig kontrol og revision. Kontrol foretaget af formidlende organer, forvaltningsmyndigheder eller revisorer vil kræve dokumentation for de mængder, støttemodtageren har anmeldt. Det betyder, at fokus for kontrol i henhold til artikel 125, stk. 4, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser⁽³³⁾ og artikel 58 i forordning (EU) nr. 1306/2013⁽³⁴⁾ vil blive flyttet, især for immaterielle operationer, fra overvejende finansiel kontrol (begrunde de faktiske omkostninger, men også give samstemmende oplysninger, der godtgør, at operationen fandt sted) i retning af en kontrol af de tekniske og fysiske aspekter af operationer, **med særlig vægt på kontrol på stedet under gennemførelsen.**

⁽³⁰⁾ Faktorer, der kan udløse en kontrol af offentlige udbudsprocedurer, kan være avisartikler, whistleblowers, Arachne, etc.

⁽³¹⁾ Gælder for ESF, EFRU, SF og EHFF.

⁽³²⁾ Gælder for ELFUL.

⁽³³⁾ Gælder for ESF, EFRU, SF og EHFF.

⁽³⁴⁾ Gælder for ELFUL.

Under sådanne forhold anses omkostninger, der **beregnes og refunderes på grundlag af en enhedsomkostning/et fast beløb, for at være dokumenterede udgifter, ligesom faktiske omkostninger dokumenteret ved fakturaer.**

Specifikt for ESF

For så vidt angår muligheden for at bruge metoden med forenkledede omkostninger til godtgørelser og løn udbetalt af en tredjepart (artikel 13, stk. 5, i ESF-forordningen), er lønnen eller godtgørelserne generelt baseret på enhedsomkostninger fastsat i nationale regler og indebærer derfor forenkledede omkostninger. Det, der betales af tredjeparten, vil således være de omkostninger, der er beregnet på grundlag af metoden med forenkledede omkostninger i overensstemmelse med artikel 67, stk. 5, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser. Bestemmelserne i artikel 13, stk. 5, i ESF-forordningen forhindrer således ikke tredjeparten i at bruge metoden med forenkledede omkostninger og modtage godtgørelse på grundlag heraf.

Hvis godtgørelser eller løn udbetalt af en tredjepart ikke er baseret på metoden med forenkledede omkostninger, er det dog muligt at fastlægge forenkledede omkostninger baseret på en rimelig, afbalanceret og kontrollerbar metode (artikel 67, stk. 5, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser). Det betyder, at det i det enkelte tilfælde kan være, at de forenkledede omkostninger overstiger det beløb, der afholdes af tredjeparten. Gennemsnitligt vil det beløb, der betales på grundlag af metoden med forenkledede omkostninger, dog ikke overstige det beløb, der afholdes af tredjeparten, hvilket er i overensstemmelse med artikel 13, stk. 5, i ESF-forordningen.

6.3.2. ... af et system med finansiering efter fast takst

En forenkling af begrundelsen for de beregnede omkostningskategorier kræver imidlertid en **omhyggelig kontrol af de øvrige omkostningskategorier i henhold til det dokument**, der fastlægger støttebetingelserne. Denne kontrol skal begrunde beløbet for de beregnede omkostningskategorier og udgør en del af forvaltningskontrollen (artikel 125, stk. 4, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser⁽³⁵⁾ og artikel 59 i forordning (EU) nr. 1306/2013).

En eventuel reduktion af det beløb, der accepteres efter denne kontrol for de kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst anvendes (dvs. i forbindelse med budgetoverslaget eller efter en finansiel korrektion), vil have proportional indvirkning på det beløb, der accepteres for de kategorier, der beregnes med den faste takst.

6.3.3. ... af attestation af udgifter

Metoden med forenkledede omkostninger ændrer begrebet udgifter "betalt" af modtagerne, der skal være attesteret i oversigten over udgifter. Medlemsstaterne har stadig mulighed for at udbetale forskud til støttemodtagerne i tillæg til mellemliggende betalinger eller endelige betalinger, men fastlæggelsen af, hvad der betragtes som en forudbetaling, vil blive anderledes.

Hvis der er tale om en fast takst for indirekte omkostninger, betragtes indirekte omkostninger f.eks. som "betalte"

i det rette forhold til direkte omkostninger: Hvis 45% af de direkte omkostninger er betalt af modtageren, kan 45% af de indirekte omkostninger (dog højst 25% af de direkte omkostninger) betragtes som betalt. Omvendt, hvor hovedparten af "indirekte omkostninger" er front-loaded, uden at der er afholdt underliggende direkte omkostninger, attesteres de ikke over for Kommissionen på tidspunktet for anmeldelse af udgifter, fordi de ville blive betragtet som et forskud til modtageren.

I tilfælde af standardsatser for enhedsomkostninger og faste beløb er der heller ikke nogen "betalte udgifter" i gængs forstand. "Betalte udgifter" vil blive beregnet på grundlag af anmeldte og attesterede mængder og ikke på grundlag af betalinger til modtagerne. Selv hvis de er sammenfaldende, beregnes udgifter, der skal attesteres over for Kommissionen, på basis af attesterede mængder og ikke på basis af betaling til modtageren.

For eksempel kunne betalinger til modtagerne foretages på månedsbasis (1/10 af tilskuddet hver måned i ni måneder + den endelige betaling) uden nogen dokumentation for mængder, med undtagelse af den endelige betaling. Et sådant system bør anses for acceptabelt, men de månedlige betalinger betragtes som forskud og skal ikke attesteres over for Kommissionen (undtagen i tilfælde af statsstøtte i henhold til betingelserne i artikel 131, stk. 4, i forordningen om fælles bestemmelser⁽³⁶⁾ og artikel 63 i forordning (EU) nr. 1305/2013⁽³⁷⁾). De nationale myndigheder skal afvente den endelige betaling, hvor mængderne er attesteret og kontrolleret, før de kan anmelde udgifterne til operationen.

⁽³⁵⁾ Gælder for ESF, EFRU, SF og EHFF.

⁽³⁶⁾ Gælder for ESF, EFRU, SF og EHFF.

⁽³⁷⁾ Gælder for ELFUL.

6.4. Hovedpunkter for forvaltningsmyndigheden

6.4.1. ... for et system med finansiering efter fast takst

Forvaltningsmyndigheder, der bruger faste takster, skal være særlig opmærksomme på følgende punkter:

6.4.1.1. Definitioner af de respektive udgiftskategorier

Disse definitioner skal være klare for alle systemets interessenter, og de må ikke overlappe. Der må heller ikke være nogen overlapninger mellem forenkledede omkostninger og faktiske omkostninger. Kommissionen har givet en bred definition af direkte/indirekte omkostninger og personaleomkostninger, men disse definitioner skal gennemføres af forvaltningsmyndigheden i national sammenhæng eller programsammenhæng.

6.4.1.2. Brug af de erfaringer, der er gjort hidtil

Mange programmer bruger allerede faste takster til at beregne de indirekte omkostninger. For så vidt angår ESF og EFRU, blev visse af disse systemer vurderet og godkendt af Kommissionens tjenestegrene i programperioden 2007-2013. Når de nye programmer bruger samme system og fortsat yder støtte til samme type operationer i det samme geografiske område, vil Kommissionens tjenestegrene betragte forhåndsgodkendelsen for perioden 2007-2013 – ved brev underskrevet af det relevante generaldirektorat – som gyldig for perioden 2014-2020.

I visse tilfælde lå resultaterne af det forberedende arbejde med at fastsætte den faste takst for indirekte omkostninger over tærsklen på 20% for perioden 2007-2013, f.eks. 30%. Det skal bemærkes, at Kommissionens tjenestegrene bl.a. blev

enige om en fast takst på højst 20%: Selv om Kommissionens tjenestegrene mente, at medlemsstaternes beregning burde have resulteret i en takst på 22% i stedet for 30%, kunne de således kun acceptere 20%. Hvis en medlemsstat beslutter at bruge beregningen fra perioden 2007-2013 af den faste takst til at hæve en godkendt fast takst for indirekte omkostninger, fordi den har opnået et resultat på 30%, gælder Kommissionens tjenestegrenes godkendelse af selve taksten derfor ikke. Hvis en medlemsstat beslutter at tilpasse sin faste takst for indirekte omkostninger med henblik på at tage højde for en stigning i visse omkostningskategorier, vil tilpasningen af metoden ligeledes være medlemsstatens ansvar.

6.4.2. ... for en enhedsomkostning

Når en forvaltningsmyndighed beslutter at bruge standardsatser for enhedsomkostninger, skal den være særlig opmærksom på følgende punkter:

6.4.2.1. Forholdet mellem realiserede mængder og betalinger

Når de angivne mængder falder (i forhold til de maksimale mængder, der blev fastsat oprindeligt), falder de støtteberettigede omkostninger "uafhængigt" af de underliggende faktiske omkostninger ved operationen.

Forvaltningssystemet bør dog også kunne skelne mellem tilfælde, hvor de kvantitative mål (uanset om der er tale om aktivitetsbaserede eller resultatbaserede mål) ikke opfyldes som følge af eksterne faktorer uden for støttemodtagerens kontrol, og tilfælde, hvor målene ikke opfyldes på grund af støttemodtageren. Sådanne "undtagelser" skal naturligvis være **klart defineret på forhånd** i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, eller i en akt med en tilsvarende retsvirkning, og den skal indføres for alle lignende operationer.

Eksempel (ESF)

Hvis betalingen er foretaget på grundlag af "timer x deltagere", må omkostningerne ikke reduceres på grund af deltagernes begrundede fravær, f.eks. på grund af sygdom. Desuden bør det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, præcisere det maksimale antal tilladte tilfælde af fravær, det minimale antal uddannelsestimer, hvormed en deltager fortsat er berettiget til deltagelse, og hvilken type uddannelse ordningen omfatter (obligatorisk deltagelse fra starten af uddannelsen, udskiftning af deltagere, der forlader uddannelsen, osv.).

6.4.2.2. Dokumentation for anmeldte mængder

Det skal også understreges, at nogle typer af standardsatser for enhedsomkostninger kan være vanskeligere at

dokumentere end andre. Derfor vil valget af de enhedsomkostninger, der skal anvendes, have en vigtig effekt i form af forenkling, administrative byrder og risiko for fejl for forvaltningsmyndigheden og modtagerne.

Eksempel (ESF)

Hvis enhedsomkostningerne fastsættes for at beregne omkostningerne ved det antal mennesker, der får et job og beholder det i en aftalt periode, ville den eneste dokumentation, der kræves, bestå af dokumentation for den pågældende persons støtteberettigelse, på grundlag af foruddefinerede kriterier, beviset for den første ansættelse af den placerede person og hans/hendes arbejde i mindst seks måneder. Disse typer af skalaer er klart "resultat"-orienterede og lettere at retfærdiggøre, men dækker kun ét aspekt af operationen.

6.4.2.3. Valg af standardskalaer for enhedsomkostninger

Som et generelt princip bør valget af standardsatser for enhedsomkostninger afspejle aktiviteten/aktiviteterne af den finansierede type operation. Det ville ikke være hensigtsmæssigt at beregne omkostningerne ved alle operationerne i henhold til et givet resultat, hvis den finansierede aktivitet ikke er direkte forbundet med dette resultat, og resultatet kan være påvirket af mange andre eksterne begivenheder.

Et rent "resultatbaseret" system med standardsatser for enhedsomkostninger kan vise sig at være særdeles risikabelt. Hvis en del af resultatet ikke afhænger af output og kvaliteten af operationen, er der en risiko for underbetaling af operationer og modtagere. Det er især relevant i forbindelse med operationer dedikeret til udsatte grupper: De forventede resultater er generelt lave.

På den anden side bør forvaltningsmyndighederne være forsigtige med "kvaliteten" af deres indikatorer. Hvis uddannelsesomkostninger f.eks. udelukkende er omfattet af standardsatser for enhedsomkostninger defineret som antallet af kursusdeltagere, er der ikke noget kvalitetsmæssigt incitament. En sådan praksis ville ikke være i overensstemmelse med princippet om ansvarlig økonomisk forvaltning. Støttemodtageren ville kunne modtage fuld godtgørelse på dag ét, mens alle kursusdeltagerne kunne

falde fra på dag to på grund af utilstrækkelig bevilling af ressourcer. Indikatoren skal således ændres eller defineres på en sådan måde, at der betales for deltagere, der deltager i kurset i en på forhånd fastsat (tilstrækkelig lang) periode.

Ethvert tilskudssystem, der er baseret på disse resultater, ville tvinge støttemodtageren til at vælge mellem følgende muligheder:

- nægte at gennemføre operationen med et sådant tilskudssystem
- gennemføre operationen, men vide på forhånd, at penge vil blive mistet, hvis der ikke kan findes supplerende finansieringskilder (risiko for dobbelt finansiering)

Eller

- "skumme fløden af" deltagere (vælge dem, der er bedst i stand til at opnå de pålagte resultater) eller sænke standarderne for at opnå de forventede resultater.

Endelig kan valget af standardsatser for enhedsomkostninger gøre det muligt for modtageren at dække sine faste omkostninger i forhold til de variable omkostninger forbundet med en effektiv deltagelse af elever eller personer (jf. afsnit 7.1, s. 40, for kombinationer af muligheder).

Som konklusion er forvaltningsmyndighedernes valg af passende standardsatser for enhedsomkostninger af allerstørste betydning og bør tage hensyn til alle potentielle fordele og ulemper. **En ideel standardsats for enhedsomkostninger kan omfatte følgende egenskaber: klar og direkte forbindelse med operationen, mængder, det er nemt at dokumentere, garanti for økonomisk balance for operationen og modtageren og lavere risiko for at "skumme fløden af" deltagere.**

I tilfælde af standardsatser for enhedsomkostninger vil fokus på kontroller i henhold til artikel 125, stk. 4, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser⁽³⁸⁾ og artikel 62 i forordning (EU) nr. 1305/2013⁽³⁹⁾ blive flyttet, især for immaterielle operationers vedkommende, fra overvejende finansielle aspekter til de tekniske og fysiske aspekter, med særlig vægt på kontrol på stedet under gennemførelsen.

6.4.3. ... for et fast beløb

Når en forvaltningsmyndighed beslutter at anvende faste beløb, skal den være særlig opmærksom på følgende punkter:

6.4.3.1. Forholdet mellem den realiserede operation og betalingerne

Den væsentligste forskel mellem faste beløb og standardsatser for enhedsomkostninger er, at **beregningen af omkostninger ikke er proportional med mængden**. Hvad angår standardsatser for enhedsomkostninger, falder omkostningerne proportionalt, når mængderne falder. Hvad angår faste beløb er der ikke samme "proportionalforbindelse" mellem mængder og betalinger. Beregningen af omkostningerne vil være baseret på en "binær" tilgang.

En sådan tilgang har en vigtig konsekvens: Selv om muligheden for flere trin svarende til forskellige omkostninger ikke er obligatorisk, bør den overvejes for at slippe for en "alt for binær" tilgang:

Ved små operationer, hvor der kan defineres visse mængder, ville myndighederne sandsynligvis vælge standardsatser for enhedsomkostninger frem for faste beløb.

6.4.3.2. Begrundelse for omkostninger

Det dokument, der fastlægger betingelserne for støtte til modtageren, bør udarbejdes meget omhyggeligt for at definere, på hvilket grundlag omkostninger beregnes, og hvordan de vil blive reduceret, hvis målene ikke nås. Problematikken omkring reduktion af omkostningerne er afgørende i tilfælde af faste beløb på grund af de potentielle problemer, der kunne skabes ved en binær tilgang, hvor der ikke er andre muligheder end at betale 0% eller 100% af tilskuddet.

⁽³⁸⁾ Gælder for ESF, EFRU, SF og EHF.

⁽³⁹⁾ Gælder for ELFUL.

Opmærksomheden bør især rettes mod muligheden for i praksis at anvende betaling i form af et fast beløb. Da nogle faste beløb kan blive helt uafhængige af mængderne, er der en risiko for overdrevent generelle eller kvalitative formuleringer om aktiviteter/output/resultater, som skal gennemføres eller opnås for at udløse betalingen, hvilket kan gøre det umuligt at foretage betalingen på et gennemskueligt og retfærdigt grundlag. Direkte knyttet til problemet med ordlyden af aktiviteter/output/resultater er spørgsmålet om den dokumentation, der er nødvendig for at vurdere dem: De bør også præciseres i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne. I tilfælde af immaterielle operationer er dette punkt af allerstørste betydning for at afgive garantier for, at operationen reelt blev gennemført.

6.4.3.3. Valg af aktiviteter/output/resultater

Valget af aktiviteter/output/resultater, der er omfattet af et fast beløb, følger de samme principper, som standardskalaer for enhedsomkostninger:

- Det bør afspejle den type operation, som finansieres, og sigte mod at afbøde de eksterne faktorer, der kan påvirke gennemførelsen af transaktionen
- Rent "resultat"-baserede faste beløb er ekstremt risikable og bør ikke øge risikoen for en "alt for binær" tilgang.

Som konklusion skal valget af passende faste beløb, som forvaltningsmyndighederne foretager, tage hensyn til alle potentielle fordele og ulemper, herunder spørgsmålet om hvorvidt der skal anvendes faste beløb i stedet for standardsatser for enhedsomkostninger, faktiske omkostninger eller finansiering efter fast takst. **Et ideelt fast beløb kan omfatte følgende kvaliteter: klar forbindelse med operationen, enkel og entydig måde at dokumentere aktiviteter/output/resultater, garanti for økonomisk balance for operationen og modtageren (især ved at indføre flere niveauer af betalinger), lavere risiko for at "skumme fløden af" deltagere, klar skelnen mellem tilskud/tilbagebetalingspligtig bistand og offentlige udbud.**

Det vil være af allerstørste betydning at oplyse modtagerne om de præcise krav til dokumentation af særlige output eller resultater i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne. Hvis kun en del af de output eller resultater, som er angivet i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, er opnået, vil der f.eks. ikke finde nogen betaling sted.

6.5. Strategi for revision og kontrol

6.5.1. ... af et system med finansiering efter fast takst

De forvaltningsverifikationer, der foretages i forbindelse med udvælgelsen af operationerne og gennemførelsen heraf, omfatter både beregningsmetoden – for at sikre, at en af beregningsmetoderne i artikel 67, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser er anvendt (herunder fondsspecifikke

metoder) – og korrekt anvendelse af systemet med finansiering efter fast takst, hvilket omfatter revision af de kategorier af omkostninger ved operationen, hvorpå den faste takst finder anvendelse. Kontrol af beregningsmetoden vil generelt blive udført på forvaltningsmyndighedens (afhængigt af de anvendte metoder) eller det formidlende organs niveau, mens kontrol af anvendelsen af ordningen med fast takst vil ske hos støttemodtagerne. Revisioner, der udføres af revisionsmyndigheden og/eller Kommissionen, indebærer også en kontrol af disse aspekter, hvis de er omfattet af de respektive stikprøver.

De nationale systemer skal tilvejebringe en klar og utvetydig definition af omkostningskategorierne eller en på forhånd fastlagt liste over alle de kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst er baseret (og, når det er relevant, de øvrige kategorier af støtteberettigede omkostninger: Taksten finder ikke anvendelse på disse kategorier, og de beregnes ikke med den faste takst).

De ansvarlige for forvaltningsverifikationer vil kontrollere den korrekte klassificering af omkostninger og fraværet af dobbelt angivelse af omkostninger f.eks. som både direkte og indirekte omkostninger. Kun udgiftsposter, som er ikke-beregne omkostningskategorier, er underlagt revision og kontrol af de finansielle støttedokumenter (hvis ikke de er beregnet ved hjælp af et fast beløb eller enhedsomkostninger), eftersom modtageren ikke er forpligtet til at indberette eller dokumentere omkostningskategorier, der beregnes på grundlag

af en fast takst. Revisioner, der udføres af revisionsmyndigheden og/eller Kommissionen, indebærer også en kontrol af disse aspekter, hvis de er omfattet af de respektive stikprøver. De nationale myndigheder må kun anmelde beregnede omkostninger sammen med de omkostninger, som danner grundlag for beregningen heraf ("basisomkostninger").

Resultater, som kan betragtes som uregelmæssigheder, kan omfatte følgende:

- Den metode, der bruges til at beregne de forenklede omkostninger, opfylder ikke lovkravene.
- Resultaterne af beregningsmetoden blev blevet respekteret, da taksterne blev fastsat.
- En modtager har ikke overholdt de fastsatte takster eller har anmeldt ikkestøtteberettigede omkostninger, der ikke er omfattet af de kategorier af støtteberettigede omkostninger, der er fastlagt af forvaltningsmyndigheden.
- Dobbelt anmeldelse af samme udgiftspost: som "basisomkostning" (beregnet på grundlag af princippet om faktiske omkostninger, faste beløb eller enhedsomkostninger) og som "beregnet" (omfattet af den faste takst).
- Når "basisomkostningerne" reduceres uden en forholdsmæssig nedsættelse af de "beregne" støtteberettigede omkostninger.

Hvis revisorerne eller de tilsynsførende opdager en uregelmæssighed i de kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå taksten finder anvendelse, bør et forholdsmæssigt afslag gælde for de beregnede støtteberettigede omkostninger, da de ellers vil overstige den faste takst, der er fastsat i ordningen.

Eksempel (EFRU): En kommune modtager et tilskud for et beløb på højst 1 000 000 EUR i støtteberettigede omkostninger til anlæggelse af en vej.

Betalingsanmodningen for projektet omfatter følgende:

Projekt 1: bygge og anlægsarbejde (offentlig udbudsprocedure)	700 000 EUR
Projekt 2: andre omkostninger:	300 000 EUR
<i>Direkte personaleomkostninger (type 1)</i>	<i>50 000 EUR</i>
<i>Andre direkte omkostninger (type 3)</i>	<i>242 500 EUR</i>
<i>Indirekte omkostninger (type 2)</i>	<i>Direkte personaleomkostninger x 15% = 7 500 EUR</i>
Samlede anmeldte omkostninger	1 000 000 EUR

De udgifter, som støttemodtageren har anmeldt, kontrolleres af forvaltningsmyndigheden. Der opdages ikkestøtteberettigede udgifter i de anmeldte direkte personaleomkostninger.

Den accepterede betalingsanmodning er følgende:

Projekt 1: bygge og anlægsarbejde (offentlig udbudsprocedure)	700 000 EUR
Projekt 2: andre omkostninger:	288 500 EUR
<i>Direkte personaleomkostninger (type 1)</i>	<i>40 000 EUR</i>
<i>Andre direkte omkostninger (type 3)</i>	<i>242 500 EUR</i>
<i>Indirekte omkostninger (type 2)</i>	<i>Direkte personaleomkostninger x 15% = 6 000 EUR</i>
Samlede støtteberettigede omkostninger	988 500 EUR

6.5.2. ... af standardsatser for enhedsomkostninger og faste beløb

Revision og kontrol vil omfatte den beregningsmetode, der er anvendt for at nå frem til standardsatserne for enhedsomkostninger eller de faste beløb og den korrekte anvendelse af metoden i de enkelte projekter. Kontrol af beregningsmetoden vil normalt blive udført på forvaltningsmyndighedens/det formidlende organs niveau, mens den korrekte anvendelse af enhedsomkostningen/det faste beløb vil blive kontrolleret på støttemodtagerniveau.

Hvis resultaterne af kontrollen tyder på en beregningsfejl, vil korrektionen kun ske proportionalt med fejlen. I en situation, hvor de output/resultater, der udløser betalingen, ikke er begrundede, anvendes en fuld korrektion af det faste beløb/de standardsatser for enhedsomkostninger, der er betalt, og de anmeldte omkostninger anvendes.

Hovedformålet med kontrollen og revisionen vil være at kontrollere, om betingelserne i form af output eller resultater for refusion af omkostninger er opfyldt. Revisoren eller den

tilsynsførende kontrollerer, om det anmeldte beløb svarer til standardtaksten pr. produkt eller tjenesteydelse enhed ganget med de faktisk leverede enheder eller gennemførelsen af (trinnet af) projektet, der modtager støtte i form af et fast beløb. Hvis andre betingelser er fastsat i indkaldelsen af forslag eller i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, vil revisorerne også kontrollere opfyldelsen af disse betingelser. Revisorer og tilsynsførende bør ikke acceptere enhedsomkostninger eller faste beløb, der er blevet anmeldt til Kommissionen på forhånd og betalt uden forudgående gennemførelse af den tilsvarende del af projektet.

Taksterne i henhold til standardsatser for enhedsomkostninger eller faste beløb kan omfatte et element af indirekte omkostninger.

Resultater, som kan betragtes som uregelmæssigheder, omfatter følgende:

- tilsidesættelse af de opnåede resultater, når de anvender beregningsmetoden for refusion af udgifter
- manglende dokumentation for output eller kun delvist dokumenteret output, men som er betalt fuldt ud.

6.5.3. Eksempler

Eksempel (ESF)

Der betales en enhedsomkostning på 5 000 EUR for hver deltager, som afslutter kurset.

Kurset starter i januar, slutter i juni, og der forventes 20 deltagere. De støtteberettigede udgifter beløber sig til $20 \times 5\,000 \text{ EUR} = 100\,000 \text{ EUR}$. Hver måned sender kursusudbyderen en faktura svarende til 10 % af tilskuddet: 10 000 EUR i slutningen af januar, 10 000 EUR i slutningen af februar osv.

Eftersom ingen deltagere har afsluttet kurset inden udgangen af juni, betragtes disse betalinger som forskud og kan derfor ikke anmeldes til Kommissionen. Først når det dokumenteres, at et antal personer har afsluttet kurset, kan et beløb attesteres over for Kommissionen: Hvis f.eks. 15 personer har afsluttet kurset, kan $15 \times 5\,000 \text{ EUR} = 75\,000 \text{ EUR}$ attesteres over for Kommissionen.

Eksempel (ESF)

Frem for at bruge én enkelt enhedsomkostning på 7 EUR pr. undervisningstime pr. deltager som i det outputbaserede eksempel for ESF i afsnit 3.1, s. 18, er det muligt at kombinere denne outputbaserede enhedsomkostning med en resultatbaseret enhedsomkostning, nemlig det antal deltagere, der opnår formelle kvalifikationer, når kurset er afsluttet.

20 % af det endelige tilskud (taksten på 20 % skal ikke begrundes) ville blive tilbagebetalt på grundlag af resultatet, eftersom succesraten skal være 75 % (raten på 75 % bør være baseret på erfaring og er en del af det revisionsspor, som forvaltningsmyndigheden skal sørge for).

I eksemplet i afsnit 3.1, s. 18, blev der fastsat et loft over tilskuddet til projektet på $1\,000 \text{ timer} \times 20 \text{ deltagere} \times 7 \text{ EUR/time} = 140\,000 \text{ EUR}$.

Det samme loft ville finde anvendelse, men med andre forudsætninger:

- $20\% \times 140\,000 \text{ EUR} = 28\,000 \text{ EUR}$ betales for resultater: 75 % af 20 deltagere (15 deltagere) skal have opnået formelle kvalifikationer, når kurset er afsluttet. Den enhedsomkostning, der betales pr. deltager, som opnår formelle kvalifikationer, beløber sig således til $28\,000 \text{ EUR}/15 = 1\,867 \text{ EUR/person}$, der opnår formelle kvalifikationer.
- $80\% \times 140\,000 \text{ EUR} = 112\,000 \text{ EUR}$ betales for 20 000 timer x deltagere, hvilket giver en enhedsomkostning på 5,6 EUR/time /deltager.

Ved afslutningen af operationen vil det endelige tilskud blive udbetalt på grundlag af det faktiske antal timer for hver deltager og det antal deltagere, der opnår formelle kvalifikationer:

De beregnede omkostninger vil blive:

- $17\,050 \text{ uddannelses timer} \times 5,6 \text{ EUR} = 95\,480 \text{ EUR}$ for den outputbaserede del
- $13 \text{ deltagere, der opnår formelle kvalifikationer} \times 1\,867 \text{ EUR} = 24\,271 \text{ EUR}$ for den resultatbaserede del.

Samlede omkostninger = $95\,480 \text{ EUR} + 24\,271 \text{ EUR} = 119\,751 \text{ EUR}$

7. ANDRE BESTEMMELSER

7.1. Kombination af muligheder

7.1.1. Generelle principper

Artikel 67, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser giver forvaltningsmyndigheden mulighed for at vælge mellem fire muligheder for forvaltning af tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand, som medfinansieres af ESI-fondene.

I overensstemmelse med artikel 67, stk. 3, i forordningen om fælles bestemmelser kan disse muligheder udelukkende i følgende tilfælde kombineres med henblik på at undgå dobbeltfinansiering af de samme udgifter:

1) De skal hver især dække forskellige kategorier af støtteberettigede omkostninger

eller 2) de skal bruges til forskellige projekter i samme operation

eller 3) de skal bruges til på hinanden følgende faser af en operation.

Definitionen af et projekt varierer fra den ene medlemsstat til den anden. I henhold til de nationale regler kan ét projekt omfatte forskellige aktioner med forskellige støttemodtagere. Man kan i givet fald anvende forskellige metoder med forenklede omkostninger for samme omkostningskategori, men gældende for forskellige støttemodtagere, og samtidig respektere princippet om ligebehandling.

7.1.2. Eksempler på kombinationer

Eksempel i sag 1: Finansiering af forskellige projekter, som er en del af samme operation (ESF)

Eksempel på en operation, der omfatter et uddannelsesprojekt for unge arbejdsløse, efterfulgt af et seminar for potentielle arbejdsgivere i regionen:

Omkostningerne i forbindelse med kurset kan udbetales på grundlag af standardsatsen for enhedsomkostninger (for eksempel 1 000 EUR/uddannelsesdag). Seminaret vil kunne blive udbetalt på grundlag af faste beløb.

I betragtning af at der er tale om to forskellige projekter, som er en del af samme operation, er der ingen risiko for dobbeltfinansiering, eftersom udgifterne til de enkelte projekter er klart adskilt.

Eksempel i sag 2: På hinanden følgende faser af en operation (ESF)

Eksempel på en allerede indledt operation, der forvaltes på grundlag af faktiske omkostninger, og som forvaltningsmyndigheden ønsker fortsat at forvalte på grundlag af forenklede omkostninger. To faser vil skulle defineres klart. Den første fase kan beregnes på grundlag af de faktiske omkostninger frem til en bestemt dato. Den anden fase, for fremtidige udgifter, kan beregnes på grundlag af f.eks. en enhedsomkostning, hvis enhedsomkostningen ikke omfatter nogen af de tidligere udgifter, til hvilke der er ydet støtte.

Hvis denne mulighed anvendes, skal den gælde for alle støttemodtagere i samme situation (gennemsigtighed og ligebehandling). Det bør give anledning til en vis administrativ byrde, fordi det vil være nødvendigt at ændre det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, hvis dette ikke var forventet. Medlemsstatens myndigheder skal udarbejde en klar og detaljeret beskrivelse af operationen for de enkelte faser. Operationen bør opdeles i mindst to særskilte, identificerbare finansielle og ideelt fysiske eller udviklingsmæssige faser svarende til de pågældende faser. Formålet hermed skal være at sikre en gennemsigtig implementering og overvågning og at lette kontrollen.

Eksempel i sag 3: Forskellige kategorier af støtteberettigede omkostninger (ESF)

Eksempel på et uddannelsesforløb, der kombinerer:

- en standardsats for enhedsomkostninger til lønninger til underviserne, f.eks. 450 EUR/dag
- faktiske omkostninger: lokaleleje = 800 EUR/måned i seks måneder
- fast takst for indirekte omkostninger, for eksempel 10 % af de direkte omkostninger.

Ved afslutningen af uddannelsen, hvis 100 underviserdage dokumenteres, vil ydelsen blive udbetalt på følgende grundlag:

Direkte omkostninger (type 1):

løn til undervisere 100 dage x 450 EUR = 45 000 EUR

kursuslokale: seks måneder x 800 EUR = 4 800 EUR

direkte omkostninger i alt: 49 800 EUR

Indirekte omkostninger (type 2): 10 % af de direkte omkostninger = 10 % x 49 800 EUR = 4 980 EUR

Støtteberettigede udgifter: (45 000 EUR + 4 800 EUR) + 4 980 EUR = 54 780 EUR

I dette tilfælde synes forskellige kategorier af omkostninger at være involveret: løn til undervisere, lejeudgifter til lokale, indirekte omkostninger. Men for at kontrollere, at der ikke er dobbelt finansiering, skal myndighederne sikre, at standard-skalaen for enhedsomkostningerne ikke vedrører eventuelle udgifter til leje af lokalet eller andre indirekte omkostninger (løn til administrativt personale eller til revisor for eksempel). Omvendt gælder det samme for fastlæggelsen af indirekte omkostninger, der ikke vedrører udgifter omfattet af standardsatser for enhedsomkostninger eller faktiske udgifter til leje af lokalet.

Hvis der er en risiko for overlappning, eller det er umuligt at dokumentere, at der ikke er nogen overlappninger, vil forvaltningsmyndigheden skulle vælge den mest hensigtsmæssige mulighed med henblik på at undgå (risiko for) dobbeltfinansiering.

7.2. Vurdering af tærsklerne

7.2.1. Generelle principper

Forordningen om fælles bestemmelser fastsætter én finansiell tærskel i forbindelse med anvendelsen af faste beløb, som ikke bør overstige 100 000 EUR i offentligt bidrag (artikel 67, stk. 1, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser).

De beløb, der tages i betragtning, vil være dem, der er angivet i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne for de enkelte operationer/støttemodtagere (jf. artikel 67, stk. 6, i forordningen om fælles bestemmelser).

Det beløb, der tages i betragtning, vil være det **offentlige bidrag** som fastsat i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, svarende til de samlede støtteberettigede omkostninger ved operationen/projektet, herunder eventuelt offentlig finansiering fra støttemodtageren.

Den offentlige støtte eller det offentlige bidrag, som støttemodtageren ansøger om i ansøgningsblanketten, eller som udbetales til støttemodtageren ved afslutningen af operationen, har ingen indflydelse på vurderingen af tærsklen. Det er kun det aftalte støtteberettigede beløb, som fremgår af det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, som tæller.

For medlemsstater, der ikke har indført euroen som valuta, kan udsving i deres nationale valutakurs i forhold til euroen også have indvirkning på vurderingen af tærsklen. For at sikre retssikkerhed skal medlemsstaterne beslutte, om det er den månedlige valutakurs, der var gældende på tidspunktet for offentliggørelsen af indkaldelsen af interessetilkendegivelser, på tidspunktet for ansøgningen om projektet eller på tidspunktet for udvælgelsen eller godkendelsen af projektet på nationalt niveau, der er gældende. Det vil neutralisere risikoen for omkostningsvariationer, der udelukkende skyldes valutakursudsving. Forvaltningsmyndigheden vil på grundlag af den pågældende valutakurs kunne finde ud af, om en operation/et projekt/et fast beløb skal betragtes som under eller over de fastsatte tærskler. Medlemsstatens valg bør fremgå af de støtteberettigelsesregler, der finder anvendelse på programmet.

Bemærkning til ESF-projekter: I forbindelse med fastsættelsen af de støtteberettigede udgifter i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, kan der ikke anvendes faktiske omkostninger ved projekter, der – efter indgivelse af ansøgningen og fratrækning af de ikkestøtteberettigede udgifter – ligger under tærsklen for offentlig støtte på 50 000 EUR.

7.2.2. Fondsspecifik

Specifikt for ESF

Der er flere metoder til fastsættelse af anvendelsesområdet for forenklede omkostninger eller beregningsmetoder i ESF-forordningen. Dette er tilfældet med:

1. muligheden for at bruge et budgetforslag med henblik på at fastlægge metoden med forenklede omkostninger på et individuelt grundlag for tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand fra ESF: Den offentlige støtte må ikke overstige 100 000 EUR (artikel 14, stk. 3, i ESF-forordningen);
2. obligatorisk brug af metoden med forenklede omkostninger for tilskud og tilbagebetalingspligtig bistand fra ESF: Den offentlige støtte må ikke overstige 50 000 EUR (artikel 14, stk. 4, i ESF-forordningen).

I forbindelse med førnævnte tærskler vil de **beløb, der tages i betragtning, være dem, der er angivet i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne for de enkelte operationer/projekter** (jf. artikel 67, stk. 6, i forordningen om fælles bestemmelser). Godtgørelser eller løn udbetalt **af en tredjepart til deltagerne** i en operation er ikke omfattet.

Det beløb, der tages i betragtning, er beløbet for den offentlige støtte til støttemodtageren som fastsat i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne, eksklusiv offentlig finansiering *fra* støttemodtageren.

7.3. Forenelighed mellem metoden med forenklede omkostninger og statsstøttereglerne

Det skal understreges, at statsstøttereglerne i traktaten finder generel anvendelse. Når finansiering kan udgøre statsstøtte, skal disse regler overholdes i forbindelse med beregningen og forvaltningen af metoden med forenklede omkostninger som omhandlet i artikel 67 i forordningen om fælles bestemmelser. Forvaltningsmyndighederne skal derfor sikre, at de udgiftskategorier, hvorpå metoden med forenklede omkostninger anvendes, er støtteberettigede – ikke kun i henhold til ESIF-reglerne, men også i henhold til statsstøttereglerne.

Der kan hentes hjælp i den generelle gruppefritagelsesforordning (EU) nr. 651/2014 eller gruppefritagelsesforordningen på landbrugsområdet (EU) nr. 702/2014 (om støtteordninger og ad hoc-støtte, som er fritaget fra anmeldelseskravet). Bestemmelserne i forordning (EU) nr. 1407/2013 om "de minimis"-støtte skal også tages i betragtning.

Generelt skal metoden med forenklede omkostninger udelukkende baseres på metoder, der gør det muligt klart at identificere de støtteberettigede omkostninger, som er anvendt til at fastsætte værdien i den valgte mulighed, og udelukke omkostninger, der ikke er støtteberettigede i henhold til statsstøttereglerne.

Eftersom den anvendte metode skal være i overensstemmelse med princippet om forsvarlig finansiel forvaltning og samfinansieringsprincippet, skal forvaltningsmyndighederne bruge en rimelig og forsigtig hypotese med henblik på at sikre, at de forenklede omkostninger er en pålidelig indikator for de faktiske omkostninger. Det vil lette påvisningen af overholdelsen af den maksimale støtteintensitet, de maksimale støttebeløb og anmeldelsestærsklerne i henhold til statsstøttereglerne. Metoden vil blive underlagt revision for at sikre, at den er i overensstemmelse med de gældende ESIF-regler og statsstøttereglerne.

Bilag 2 indeholder et eksempel.

7.4. Brug af forenkede omkostninger i nettoindtægtsskabende operationer

Først og fremmest må man huske, at metoden med forenkede omkostninger er en metode til beregning af omkostningerne, dvs. "udgiftssiden" af en operation, nøjagtigt som de faktiske omkostninger. Derfor skal brugen af metoden med forenkede omkostninger ske uafhængigt af, hvorvidt en operation er indtægtsskabende eller ej. For at bevare den forenkende virkning indfører forordningen om fælles bestemmelser dog visse specifikke bestemmelser for en indtægtsskabende operation, der anvender faste beløb eller standardsatser for enhedsomkostninger.

7.4.1. Operationer, der genererer nettoindtægter efter afslutningen⁽⁴⁰⁾

I forbindelse med operationer, der genererer nettoindtægter efter afslutningen, og som har brugt faste beløb eller standardsatser for enhedsomkostninger, skal nettoindtægterne ikke tages i betragtning, jf. artikel 61, stk. 7, litra f), i forordningen om fælles bestemmelser. Det faste beløb/standardsatserne for enhedsomkostninger skal faktisk allerede omfatte indtægterne (jf. næste afsnit). Der er ingen særlige bestemmelser, hvis der anvendes finansiering efter fast takst, hvilket vil sige, at artikel 61, stk. 1 6, i forordningen om fælles bestemmelser⁽⁴¹⁾ finder anvendelse.

7.4.2. Operationer, der genererer nettoindtægter under gennemførelsen, og hvorpå artikel 61, stk. 16, i forordningen om fælles bestemmelser ikke finder anvendelse⁽⁴²⁾

For så vidt angår disse operationer, skal nettoindtægter ikke fratrækkes, hvis følgende to betingelser er opfyldt samtidig:

- Den offentlige støtte har form af faste beløb eller standardsatser for enhedsomkostninger.
- Der er taget højde for nettoindtægterne på forhånd i forbindelse med beregningen af de faste beløb eller standardsatserne for enhedsomkostninger (i overensstemmelse med artikel 65, stk. 8, litra f), i forordningen om fælles bestemmelser).

Hvis der ikke på forhånd var taget højde for nettoindtægterne i forbindelse med beregningen af de faste beløb eller standardsatserne for enhedsomkostninger, ville de støtteberettigede udgifter, som medfinansieres af ESI-fondene, skulle reduceres senest på datoen for støttemodtagerens endelige betalingsanmodning – i forhold til de støtteberettigede og de ikke-støtteberettigede dele af omkostningerne.

Hvis der er valgt finansiering efter fast takst, skal eventuelle nettoindtægter, der ikke var taget højde for på tidspunktet for godkendelsen af operationen, og som er blevet direkte genereret under gennemførelsen af operationen, trækkes fra de støtteberettigede udgifter, som medfinansieres af ESI-fondene (med anvendelse af den faste takst), senest på datoen for støttemodtagerens endelige betalingsanmodning.

⁽⁴⁰⁾ Artikel 61 i forordningen om fælles bestemmelser.

⁽⁴¹⁾ Bortset fra operationer, hvorpå artikel 61, stk. 7, i forordningen om fælles bestemmelser finder anvendelse.

⁽⁴²⁾ Artikel 65, stk. 8, i forordningen om fælles bestemmelser.

Eksempel (ESF)

Der tilrettelægges en konference til fremme af iværksætter. Støttemodtageren indgiver et budgetforslag, ifølge hvilket de samlede støtteberettigede omkostninger beløber sig til 70 000 EUR. Billetter til konferencen vil koste 3 EUR.

Arrangøren forventer at tiltrække 200 besøgende. De forventede indtægter beløber sig til 3 EUR x 200 = 600 EUR.

Konferencen viser sig at være en stor succes med flere besøgende end forventet (300 personer). Fordi denne operation kun er medfinansieret af ESF, finder artikel 61 i forordningen om fælles bestemmelser ikke anvendelse. Artikel 65, stk. 8, i forordningen om fælles bestemmelser finder dog anvendelse.

- Mulighed 1: Der er taget højde for de genererede indtægter på forhånd

Det fastsatte faste beløb er følgende: Hvis konferencen afholdes, vil de samlede støtteberettigede omkostninger ved operationen beløbe sig til 70 000 EUR – 600 EUR = 69 400 EUR.

Den offentlige støtte til denne operation har form af et fast beløb, og der er taget højde for indtægter i forbindelse med fastsættelsen af det faste beløb. Selv om indtægterne er større end forventet, vil det ikke have indflydelse på betalingen af det faste beløb. Revisionssporet vil kræve bevis for afholdelsen af konferencen og for prisen på indgangsbilletten.

- Mulighed 2: Der er taget højde for de genererede indtægter på forhånd, men betingelserne ændrer sig under gennemførelsen

Det fastsatte faste beløb er følgende: Hvis konferencen afholdes, vil de samlede støtteberettigede omkostninger ved operationen beløbe sig til 70 000 EUR – 600 EUR = 69 400 EUR. Den offentlige støtte til denne operation har form af et fast beløb, og der er taget højde for indtægter i forbindelse med fastsættelsen af det faste beløb.

Arrangøren beslutter dog i sidste ende at fastsætte prisen for en indgangsbillet til 5 EUR i stedet for 3 EUR. I givet fald skal finansieringsgabet fratrækkes ((5 EUR x 300) – 600 EUR = 900 EUR).

De samlede støtteberettigede omkostninger vil beløbe sig til 69 400 EUR – 900 EUR = 68 500 EUR.

- Mulighed 3: Der er ikke taget højde for de genererede indtægter på forhånd

Det fastsatte faste beløb er følgende: Hvis konferencen finder sted, vil de samlede støtteberettigede omkostninger ved operationen beløbe sig til 70 000 EUR. Den offentlige støtte til denne operation har form af et fast beløb, og der er ikke taget højde for indtægter i forbindelse med fastsættelsen af det faste beløb.

Når støttemodtageren anmoder om godtgørelse (70 000 EUR), vil den pågældende skulle dokumentere, at konferencen fandt sted. Støttemodtageren vil også skulle fratække de faktiske indtægter, der er genereret under gennemførelsen (3 EUR x 300 = 900 EUR).

I givet fald vil de støtteberettigede omkostninger for det faste beløb beløbe sig til 70 000 EUR – 900 EUR = 69 100 EUR.

7.5. Specifikt for EFRU og ESF: krydsfinansiering

7.5.1. Anmeldelse af foranstaltninger, der falder ind under artikel 98, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser i forhold til metoden med forenkledede omkostninger

I henhold til artikel 98, stk. 2, i forordningen om fælles bestemmelser skal "krydsfinansierede" foranstaltninger under EFRU og ESF anvende reglerne for støtteberettigelse fra den anden fond.

Specifikt gælder det for finansiering efter fast takst i forbindelse med krydsfinansiering, at der bør gælde to faste takster i forbindelse med hver "ESF"- og "EFRU"-del af operationen. Faste takster for ESF- og EFRU for lignende operationer vil

blive anvendt til henholdsvis ESF- og EFRU-delene. Brug af et gennemsnit af de to satser er umulig, fordi den relative andel af hver enkelt del kan variere i løbet af gennemførelsen. Hvis der ingen sats findes for den anden fond for en lignende type operation (for eksempel fordi reglen ikke gælder for den anden fond, eller fordi der ikke er lignende operationer, der finansieres af den anden fond), skal forvaltningsmyndigheden træffe beslutning om den gældende sats i henhold til de almindelige retsprincipper i artikel 67, stk. 5, og artikel 68, stk. 1, i forordningen om fælles bestemmelser.

Anvendelsen af metoden med forenkledede omkostninger kræver stadig, at medlemsstaterne overholder loftet på 10% for hver prioriteret opgave (pr. fond og regionskategori, når det er relevant). "Krydsfinansierede" beløb bør registreres og overvåges fra sag til sag på grundlag af de data, der bruges til at definere metoden med forenkledede omkostninger.

7.5.2. Eksempler

Eksempel på ESF/EFRU-krydsfinansiering med enhedsomkostninger eller faste beløb

Hvis standardsatsen på 6 EUR/time x deltager omfatter køb af infrastruktur til 0,50 EUR/time, vil det krydsfinansierede beløb blive 0,50 EUR x antal "timer x deltager", der er gennemført.

Det samme princip gælder for faste beløb: Hvis udkastet til detaljeret budget indeholder nogle "krydsfinansierede udgifter", vil de blive regnskabsført og overvåget separat. Eksempelvis udgør EFRU-udgiftstypen 5 000 EUR – af et fast beløb på 20 000 EUR, der finansieres af et ESF-program. Ved afslutningen af operationen vil det krydsfinansierede beløb være det beløb, der er fastlagt på forhånd (20 000 EUR, hvoraf 5 000 EUR er EFRU-udgiftstypen) eller "nul", hvis tilskuddet ikke er betalt. Det binære princip for faste beløb vil også gælde for krydsfinansierede udgifter.

Eksempel på ESF-EFRU-krydsfinansiering med finansiering efter fast takst

I tilfælde af en fast takst for indirekte omkostninger vil det krydsfinansierede beløb blive beløbet "krydsfinansierede direkte omkostninger", der lægges til de indirekte omkostninger, der beregnes med den fast takst, der gælder for disse "krydsfinansierede direkte omkostninger".

Eksempelvis udgør "ESF-typen" af direkte omkostninger 3 000 EUR – af en operation på 15 000 EUR, der finansieres af et EFRU-program – og de indirekte omkostninger beregnes som 10% af de direkte omkostninger (300 EUR). Det krydsfinansierede beløb ville således beløbe sig til 3 300 EUR. Hvis de direkte omkostninger bliver reduceret ved afslutningen af operationen, vil det krydsfinansierede beløb blive reduceret efter samme formel.

BILAG 1: EKSEMPLER PÅ BRUG AF METODEN MED FORENKLEDE OMKOSTNINGER

Dette bilag indeholder et eksempel med et tilskud til en støttemodtager, der har til hensigt at tilrettelægge et seminar for 50 deltagere for at præsentere nye gennemførelsesredskaber. Personalet bruger tid på at planlægge og tilrettelægge arrangementet, der lejes lokaler, visse talere kommer fra udlandet, og der skal offentliggøres et referat af arrangementet. Der er også indirekte personaleomkostninger (bogføringsomkostninger, direktør osv.) og omkostninger til elektricitet, telefonregninger, it-support osv.

Budgetforslaget i "faktiske omkostninger" er som følger, og dets form vil være det samme for alle muligheder, således at forskellene fremgår mere tydeligt:

<i>Direkte omkostninger i alt</i>	<i>45 000</i>
Direkte personaleomkostninger	30 000
Omkostninger til lokaler	4 000
Rejseudgifter	5 000
Måltider	1 000
Information/pr	5 000

<i>Indirekte omkostninger i alt</i>	<i>5 000</i>
Indirekte personaleomkostninger	4 000
Elektricitet, telefon mv.	1 000

De forskellige måder, hvorpå dette projekt ville blive behandlet, afhængigt af den valgte metode med forenkede omkostninger, er beskrevet nedenfor.

Mulighed 1: Standardsatser for enhedsomkostninger (artikel 67, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser)

Princip: Alle eller nogle af de støtteberettigede udgifter beregnes på basis af kvantificerede aktiviteter, output eller resultater ganget med en enhedsomkostning, der er defineret på forhånd.

For så vidt angår seminaret, kunne der fastsættes en enhedsomkostning på 1 000 EUR pr. deltager i seminaret (på grundlag af en af beregningsmetoderne i artikel 67, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser).

Budgetforslaget ville blive følgende:

Maksimalt antal deltagere i seminaret = 50

Enhedsomkostning/deltager i seminaret = 1 000 EUR

Samlede støtteberettigede omkostninger = 50 x 1 000 EUR = 50 000 EUR.

Hvis 48 personer deltager i seminaret, beløber de støtteberettigede omkostninger sig til: 48 x 1 000 EUR = 48 000 EUR.

Revisionsspør

- Den metode, der anvendes til fastsættelse af værdien af standardsatsen for enhedsomkostninger, skal dokumenteres og opbevares.
- Standardsatsen for enhedsomkostninger og de faktorer, der udløser betaling, skal klart fremgå af det dokument, der fastlægger støttebetingelserne.
- Dokumentation for deltagelse i seminaret (fremmødelister).

Bemærkning: I dette tilfælde skal deltagernes berettigelse til at deltage ikke kontrolleres. Når målgruppen af deltagere skal have en bestemt profil, skal det kontrolleres, at de er berettigede til at deltage.

Mulighed 2: Faste beløb (artikel 67, stk. 1, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser)

Princip: Alle eller en del af de støtteberettigede udgifter ved en operation refunderes på grundlag af et enkelt på forhånd fastsat beløb i overensstemmelse med på forhånd fastsatte aftalebestemmelser om aktiviteter og/eller output (svarende til én enhed). Tilskuddet udbetales, hvis de på forhånd fastsatte aftalte former for aktiviteter og/eller output er afsluttet/opnået.

Der kunne fastsættes et fast beløb på 50 000 EUR for tilrettelæggelsen af seminaret (uafhængigt af antallet af deltagere) med henblik på præsentationen af nye gennemførelsesredskaber beregnet på grundlag af beregningsmetoderne i artikel 67, stk. 5, i forordningen om fælles bestemmelser.

Budgetforslaget ville blive følgende:

Formålet med det faste beløb = tilrettelæggelse af et seminar for at præsentere nye gennemførelsesredskaber

Samlede støtteberettigede omkostninger = 50 000 EUR

Hvis seminaret er afholdt, og de nye gennemførelsesredskaber er blevet præsenteret, er det faste beløb på 50 000 EUR støtteberettiget. Hvis seminaret ikke er afholdt, eller de nye gennemførelsesredskaber ikke er blevet præsenteret, udbetales der ingenting.

Revisionsspør:

- Den metode, der anvendes til fastsættelse af værdien af det faste beløb, skal dokumenteres og opbevares.
- Det faste beløb og de faktorer, der udløser betaling, skal klart fremgå af det dokument, der fastlægger støttebetingelserne.
- Der stilles krav om dokumentation for afholdelse af seminaret og dets indhold (avisartikler, indbydelse og program, billeder, etc.).

Mulighed 3: Finansiering efter fast takst (artikel 67, stk. 1, litra d), i forordningen om fælles bestemmelser

N.B.: De beregnede beløb afrundes fiktivt.

Generelt princip: Specifikke kategorier af støtteberettigede omkostninger, som er klart identificeret på forhånd, beregnes ved anvendelse af en procentsats, der er fastsat på forhånd for en eller flere andre kategorier af støtteberettigede omkostninger.

Når man sammenligner systemer med finansiering efter fast takst, skal man altid sammenligne alle elementer af metoden og ikke kun taksterne:

- kategorier af støtteberettigede omkostninger, på grundlag af hvilke taksten skal anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb
- selve den faste takst
- kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste taks
- når det er relevant, kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst ikke finder anvendelse, og som ikke beregnes med en fast takst.

Mulighed 1: Generel regel om "finansiering efter fast takst"

I henhold til artikel 67, stk. 1, litra d), i forordningen om fælles bestemmelser udvikler medlemsstaterne et system med fast takst, hvor en fast takst på 47 % – beregnet på grundlag af en af metoderne i artikel 67, stk. 5⁽⁴³⁾, i forordningen om fælles bestemmelser – anvendes på alle personaleomkostninger (både direkte og indirekte) til beregning af de øvrige omkostninger⁽⁴⁴⁾:

Kategorier af støtteberettigede omkostninger, på grundlag af hvilke taksten skal anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb (type 1)	Personaleomkostninger = 30 000 + 4 000 = 34 000 EUR
Selve den faste takst	47 %
Kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst (type 2)	Andre omkostninger = 47 % af personaleomkostningerne = 47 % x 34 000 = 16 000 EUR
Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst ikke finder anvendelse, og som ikke beregnes med en fast takst (type 3)	Ikke relevant

=> Samlede støtteberettigede omkostninger = 34 000 + 16 000 = 50 000 EUR.

Budgetforslaget har følgende form:

Personaleomkostninger (type 1):	34 000	Andre omkostninger (type 2) = 47 % af personaleomkostningerne	16 000
Direkte personaleomkostninger	30 000	(beregnet)	
Indirekte personaleomkostninger	4 000	Samlede støtteberettigede omkostninger	50 000

(Generelt baseret på faktiske omkostninger)

⁽⁴³⁾ Litra a), b), c) eller d).

⁽⁴⁴⁾ Bemærk, at hvis de kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst, var indirekte omkostninger, skulle der i henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser fastsættes et loft over den faste takst på 25 %.

Revisionsspor:

Kategorier af støtteberettigede omkostninger, på grundlag af hvilke taksten skal anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb	Direkte omkostninger = <ul style="list-style-type: none"> • klar definition af, hvad der forstås ved personaleomkostninger • dokumentation for disse omkostninger (lønsedler, timesedler, når det er relevant, osv.)
Den faste takst	Henvielse til den metode, der er valgt for den faste takst og: <ul style="list-style-type: none"> • for a) kravet om forvaltningsmyndighedens opbevaring af dokumentet, der dokumenterer beregningsmetoden • for b) korrekt anvendelse af metoden (som stadig gælder, når operationen udvælges) og dokumentation for, at der er tale om en tilsvarende støttemodtager og type operation • for c) dokumentation for, at metoden er nationalt finansieret og stadig gælder, når operationen udvælges, og dokumentation for, at der er tale om en tilsvarende støttemodtager og type operation • for d) henvisning til den anvendte metode.
Kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst	Dokumentation ikke nødvendig.

Mulighed 2: finansiering efter fast takst for indirekte omkostninger, jf. artikel 68, stk. 1, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser)

I henhold til artikel 68, stk. 1, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser udvikler medlemsstaterne et system med fast takst, hvor en fast takst på 11,1 % – beregnet på grundlag af en af metoderne i artikel 67, stk. 5, litra a), b)⁽⁴⁵⁾ eller c), i forordningen om fælles bestemmelser – anvendes på de direkte omkostninger:

Kategorier af støtteberettigede omkostninger, på grundlag af hvilke taksten skal anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb (type 1)	Direkte omkostninger = 45 000 EUR
Den faste takst	11,1 % (skal være under 25 %)
Kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst (type 2)	Indirekte omkostninger (beregnet) = 11,1 % af de direkte omkostninger = 11,1 % x 45 000 = 5 000 EUR
Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst ikke finder anvendelse, og som ikke beregnes med en fast takst (type 3)	Ikke relevant

=> Samlede støtteberettigede omkostninger = 45 000 + 5 000 = 50 000 EUR

Budgetforslaget har følgende form:

Direkte omkostninger (type 1)	45 000	Indirekte omkostninger (type 2) = 11,1 % af de direkte omkostninger	5 000
Direkte personaleomkostninger	30 000	(beregnet)	
Omkostninger til lokaler	4 000	Samlede støtteberettigede omkostninger	50 000
Rejseudgifter	5 000		
Måltider	1 000		
Information/pr	5 000		

(Generelt baseret på faktiske omkostninger)

⁽⁴⁵⁾ Når denne beregningsmetode anvendes, er retsgrundlaget artikel 68, stk. 1, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser. Et af hovedpunkterne er, at løftet på 25 % som omhandlet i artikel 68, stk. 1, litra a), i forordningen om fælles bestemmelser ikke finder anvendelse på systemer, der er omfattet af artikel 68, stk. 1, litra c), i forordningen om fælles bestemmelser.

Revisionsspør:

<i>Kategorier af støtteberettigede omkostninger, på grundlag af hvilke taksten skal anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb</i>	Direkte omkostninger = <ul style="list-style-type: none"> • klar definition af, hvad der forstås ved direkte omkostninger • dokumentation for disse omkostninger (lønsedler, timesedler, når det er relevant, dokumentation for offentliggørelse og fakturering osv.)
<i>Den faste takst</i>	Henvielse til den metode, der er valgt for den faste takst og: <ul style="list-style-type: none"> • for a) kravet om forvaltningsmyndighedens opbevaring af dokument, der dokumenterer beregningsmetoden • for b) korrekt anvendelse af metoden (som stadig gælder, når operationen udvælges) og dokumentation for, at der er tale om en tilsvarende støttemodtager og type operation • for c) dokumentation for, at metoden er nationalt finansieret og stadig gælder, når operationen udvælges, og dokumentation for, at der er tale om en tilsvarende støttemodtager og type operation.
<i>Kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst</i>	Dokumentation ikke nødvendig.

Mulighed 3: finansiering efter fast takst for indirekte omkostninger, jf. artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser)

Medlemsstaten kan beslutte at vælge systemet med fast takst i artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser: Den faste takst på 15 % til beregning af de indirekte omkostninger finder kun anvendelse på de direkte personaleomkostninger. Det er ikke nødvendigt at begrunde selve taksten på 15 %, da den er angivet i forordningen.

<i>Kategorier af støtteberettigede omkostninger, på grundlag af hvilke taksten skal anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb (type 1)</i>	Direkte personaleomkostninger = 30 000 EUR
<i>Den faste takst</i>	15 % (dokumentation ikke nødvendig)
<i>Kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst (type 2)</i>	Indirekte omkostninger (beregnet) = 15 % af de direkte omkostninger = 15 % x 30 000 = 4 500 EUR
<i>Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst ikke finder anvendelse, og som ikke beregnes med en fast takst (type 3)</i>	Andre direkte omkostninger (omkostninger til lokaler, rejseudgifter, måltider, information, pr) = 15 000 EUR

Samlede støtteberettigede omkostninger = direkte personaleomkostninger + beregnede indirekte omkostninger + andre direkte omkostninger = 30 000 + 4 500 + 15 000 = 49 500 EUR

Budgetforslaget har følgende form:

Direkte personaleomkostninger (type 1)	30 000	→	Indirekte omkostninger (type 2) = 15 % af de direkte personaleomkostninger (beregnet)	4 500
Andre direkte omkostninger (type 3):				
Omkostninger til lokaler	4 000			
Rejseudgifter	5 000			
Måltider	1 000			
Information/pr	5 000			
Samlede støtteberettigede omkostninger				49 500

(Generelt baseret på faktiske omkostninger)

Revisionsspør:

<i>Kategorier af støtteberettigede omkostninger, på grundlag af hvilke taksten skal anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb</i>	Direkte personaleomkostninger = <ul style="list-style-type: none"> klar definition af, hvad der forstås ved direkte personaleomkostninger dokumentation for lønomkostninger (lønsedler, timesedler, når det er relevant, kollektive overenskomster som begrundelse for naturalydelse, når det er relevant, detaljeret faktura fra eksternt leverandør)
<i>Den faste takst</i>	Der skal henvises til artikel 68, stk. 1, litra b), i forordningen om fælles bestemmelser i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne.
<i>Kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst</i>	Dokumentation ikke nødvendig.
<i>Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst ikke finder anvendelse, og som ikke beregnes med en fast takst</i>	Andre direkte omkostninger som omkostninger til lokaler, rejseudgifter, måltider, information og pr skal dokumenteres med relevante fakturaer og om nødvendigt bevis for levering af tjenesteydelserne.

Mulighed 4: Finansiering efter fast takst, jf. artikel 14, stk. 2, i ESF-forordningen (gælder kun for ESF)

Medlemsstaten kan beslutte at vælge systemet med fast takst i artikel 14, stk. 2, i ESF-forordningen: Den faste takst på 40% finder kun anvendelse på de direkte personaleomkostninger til beregning af alle de øvrige omkostninger ved operationen. Det er ikke nødvendigt at begrunde selve taksten på 40%, da den er angivet i forordningen⁽⁴⁶⁾.

<i>Kategorier af støtteberettigede omkostninger, på grundlag af hvilke taksten skal anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb (type 1)</i>	Direkte personaleomkostninger = 30 000 EUR
<i>Den faste takst</i>	40% (dokumentation ikke nødvendig)
<i>Kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst (type 2)</i>	Alle andre omkostninger = 40% af de direkte personaleomkostninger = 40% x 30 000 = 12 000 EUR
<i>Kategorier af støtteberettigede omkostninger, hvorpå den faste takst ikke finder anvendelse, og som ikke beregnes med en fast takst (type 3)</i>	Ikke relevant

Samlede støtteberettigede omkostninger = direkte personaleomkostninger + alle andre beregnede omkostninger
= 30 000 + 12 000 = 42 000 EUR

Budgetforslaget har følgende form:

Direkte personaleomkostninger (type 1)	30 000	→	Alle andre omkostninger (type 2) = 40% af de direkte personaleomkostninger	12 000
<i>(Generelt baseret på faktiske omkostninger)</i>			<i>(beregnet)</i>	
			Samlede støtteberettigede omkostninger	42 000

Revisionsspør:

<i>Kategorier af støtteberettigede omkostninger, på grundlag af hvilke taksten skal anvendes til at beregne de støtteberettigede beløb</i>	Direkte personaleomkostninger = <ul style="list-style-type: none"> klar definition af, hvad der forstås ved direkte personaleomkostninger dokumentation for lønomkostninger (lønsedler, timesedler, når det er relevant, kollektive overenskomster som begrundelse for naturalydelse, når det er relevant, detaljeret faktura fra eksternt leverandør)
<i>Den faste takst</i>	Der skal henvises til artikel 14, stk. 2, i ESF-forordningen i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne.
<i>Kategorier af støtteberettigede omkostninger, der beregnes med den faste takst</i>	Dokumentation ikke nødvendig

⁽⁴⁶⁾ Det ville dog være nødvendigt med en begrundelse, hvis taksten oversteg 40%. En takst på over 40% ville dog kun kunne anvendes inden for andre rammer end artikel 14, stk. 2, i ESF-forordningen.

BILAG 2: EKSEMPEL PÅ FORENELIGHEDEN MELLEM METODEN MED FORENKLEDE OMKOSTNINGER OG STATSSTØTTEREGLERNE

En virksomhed modtager et tilskud i henhold til en statsstøtteforanstaltning til gennemførelse af et uddannelsesprojekt rettet mod virksomhedens personale. Den offentlige støtte beløber sig til 2 mio. EUR. Støtten svarer til den tærskel på 2 mio. EUR, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra n), i forordning (EU) nr. 651/2014, og derfor finder den generelle gruppefritagelsesforordning anvendelse.

Støttemodtageren og forvaltningsmyndigheden aftaler at bruge standardsatser for enhedsomkostninger til at fastsætte kurssets omkostninger pr. deltager.

Artikel 31 i den generelle gruppefritagelsesforordning indeholder følgende bestemmelser om uddannelsesstøtte:

1. Uddannelsesstøtte er forenelig med det indre marked efter traktatens artikel 107, stk. 3, og fritaget for anmeldelsespligten i traktatens artikel 108, stk. 3, forudsat at de betingelser, der er fastsat i denne artikel og i kapitel I, er opfyldt.
2. Der må ikke ydes støtte til uddannelse, som virksomheder gennemfører for at overholde de obligatoriske nationale standarder vedrørende uddannelse.
3. Følgende omkostninger er støtteberettigede:
  - a) omkostninger ved underviserne i de timer, hvor underviserne deltager i undervisningen;
  - b) driftsomkostninger ved undervisere og deltagere i direkte tilknytning til uddannelsesprojektet såsom rejseomkostninger, materiale og forsyninger, der er direkte knyttet til projektet, afskrivning af hjælpemidler og udstyr, i det omfang de udelukkende anvendes til uddannelsesprojektet. Omkostninger ved indkvartering er ikke omfattet med undtagelse af de nødvendige minimumsomkostninger ved indkvartering af deltagere, der er handicappede arbejdstagere;
  - c) omkostninger ved rådgivning i tilknytning til uddannelsesprojektet;
  - d) personaleomkostninger ved deltagelse i uddannelsesprojektet og generelle indirekte omkostninger (administrationsomkostninger, leje, generalomkostninger) ved de timer, hvor deltagerne deltager i uddannelsen.
4. Støtteintensiteten må ikke overstige 50 % af de støtteberettigede omkostninger. Op til en maksimal støtteintensitet på 70 % af de støtteberettigede omkostninger kan den forhøjes således:
  - a) med 10 procentpoint, hvis uddannelsen gælder dårligt stillede eller handicappede arbejdstagere;
  - b) med 10 procentpoint, hvis støtten ydes til mellemstore virksomheder, og med 20 procentpoint, hvis støtten ydes til små virksomheder.
5. Hvis støtten ydes inden for søtransportsektoren, kan den nå op på en intensitet på 100 % af de støtteberettigede omkostninger, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
  - a) deltagerne er ikke aktive besætningsmedlemmer, men overtallige på skibet, og
  - b) uddannelsen gennemføres om bord på skibe, der er registreret i EU.

Forvaltningsmyndigheden beslutter at fastsætte standardsatser for enhedsomkostninger med henblik på at fastsætte projektets støtteberettigede udgifter. Den bruger statistiske data (i henhold til artikel 67, stk. 5, litra a), nr. i), i forordningen om fælles bestemmelser) om tilsvarende typer uddannelse i et givet geografisk område.

Efter passende behandling af de statistiske data bliver de gennemsnitlige omkostninger pr. udgiftspost for denne type kursus med et tilsvarende antal deltagere følgende:

Direkte omkostninger (i mio. EUR)		Indirekte omkostninger (i mio. EUR)	
Underviser – løn	1	Administrative omkostninger	0,175
Underviser – rejseudgifter	0,1	Leje	0,15
Deltagere – godtgørelse	1,4	Generalomkostninger	0,125
Deltagere – indkvartering	0,55	Samlede indirekte omkostninger	0,45
Deltagere – rejseudgifte	0,25		
Forbrugsvarer, der ikke kan afskrives	0,2		
Pr	0,2		
Omkostninger ved tilrettelæggelsen	0,4		
Direkte omkostninger i alt	4,1		

Forvaltningsmyndigheden udelukker alle ikke-støtteberettigede omkostninger i forbindelse med databehandlingen.

Følgende omkostninger er ikke støtteberettigede i forbindelse med uddannelsesstøtte i henhold til artikel 31 i forordning 651/2014:

- omkostninger ved deltageres indkvartering, fordi der ikke er tale om deltagere, der er handicappede arbejdstagere (0,55 mio. EUR).

Standardsatsen for enhedsomkostninger kan derfor ikke omfatte omkostninger ved deltageres indkvartering. Beregningen er således:

Samlede støtteberettigede omkostninger til kurset (samlede omkostninger – ikke-støtteberettigede omkostninger)	4,55 mio. EUR – (0,55 mio. EUR) = 4 mio EUR
Forventet antal deltagere, der gennemfører kurset	2 000
Omkostninger pr. deltager, der gennemfører kurset (standardsats for enhedsomkostninger)	4 mio. EUR/2 000 deltagere = 2 000 EUR/deltager

Den foreløbige finansiering af uddannelsesprojektet er som følger:

Offentlig finansiering (national + ESF)	2 mio. EUR
Privat finansiering (selvfinansiering)	2 mio. EUR
Statsstøtteintensitet	50 %

I henhold til artikel 31, stk. 4, i forordning 651/2014 må støtteintensiteten ikke overstige 50 % af de støtteberettigede omkostninger, som er fastsat i det dokument, der fastlægger støttebetingelserne. Det foreløbige budget overholder dette krav.

Efter gennemførelsen af projektet vil de støtteberettigede omkostninger være baseret på det faktiske antal deltagere, der har gennemført kurset. Hvis kun 1 500 deltagere gennemfører kurset, vil støtten være følgende:

Samlede støtteberettigede omkostninger, som skal anmeldes til Kommissionen	2 000 EUR x 1 500 = 3 mio. EUR
Offentlig finansiering (national + ESF)	1,5 mio. EUR
Privat finansiering (selvfinansiering)	1,5 mio. EUR
Statsstøtteintensitet	50 %

BILAG 3: SPECIFIKKE FORANSTALTNINGER VEDRØRENDE METODEN MED FORENKLEDE OMKOSTNINGER OG ELFUL

På grundlag af vejledningen præsenteres nedenfor en liste over foranstaltninger, der kan være omfattet af anvendelsesområdet for metoden med forenklede omkostninger. Listen er ikke udtømmende, men er blot en vejledende tilgang, som er målrettet mod programmerne for udvikling af landdistrikter. De betalinger, der er fastsat i forordningen, og hvor der allerede bruges en standardsats for enhedsomkostninger (pr. hektar eller pr. storkreatur), er ikke inkluderet.

Foranstaltning i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013 og forordning (EU) nr. 1303/2013	Kode	Delforanstaltning med henblik på programmering (når det er relevant)	Metode med forenkede omkostninger (ja/nej)	Bemærkninger
Artikel 14	1	Videneverførelse og informationsaktioner	Ja	Ikke tilladt, hvis foranstaltningen gennemføres gennem offentlige udbudsprocedureer
		Støtte til erhvervsuddannelse og kompetenceudvikling	Ja	
Artikel 15	2	Rådgivningstjenester, bedriftsforvaltnings- og vikarordninger	Ja	Tilladt med intern leverandør
		Støtte til kortvarige udvekslinger vedrørende driftsforvaltning inden for landbrug og skovbrug samt besøg på landbrugs- og skovbrugsbedrifter	Ja	
Artikel 16	3	Bistand til benyttelse af rådgivningstjenester	Nej	
		Støtte til oprettelse af bedriftsforvaltnings-, vikar- og landbrugsrådgivningstjenester for landbrugere samt rådgivningstjenester for skovbrugere	Nej	
Artikel 17	4	Støtte til at fremme uddannelse af rådgivere	Nej	
		Kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer	Ja	
Artikel 18	5	Støtte til nye deltagelse i kvalitetsordninger	Ja	
		Støtte til oplysnings- eller reklameaktiviteter, som gennemføres af producentsammenslutninger på det indre marked	Ja	
Artikel 17	4	Støtte til investeringer i landbrugsbedrifter	Ja	
		Støtte til investeringer i forarbejdning, markedsføring og/eller udvikling af landbrugsprodukter	Ja	
Artikel 18	5	Støtte til investeringer i infrastruktur af betydning for udvikling, modernisering eller tilpasning af landbrug og skovbrug	Ja	
		Støtte til ikkeproduktive investeringer i tilknytning til gennemførelse af miljø- og klimamål vedrørende landbrug	Ja	
Artikel 18	5	Støtte til investeringer i forebyggende foranstaltninger, der sigter mod at reducere konsekvenserne af mulige naturkatastrofer, ugunstige vejforhold og katastrofale hændelser	Ja	
		Investeringer i genoprettelse af landbrugsjord og produktionspotentiale efter skader som følge af naturkatastrofer, ugunstige vejforhold og katastrofale hændelser	Ja	

Foranstaltning i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013 og forordning (EU) nr. 1303/2013	Kode	Delforanstaltning med henblik på programmering (når det er relevant)	Metode med forenklede omkostninger (ja/nej)	Bemærkninger
Artikel 19	6	<p>Støtte til virksomhedsetablering til unge landbrugere</p> <p>Støtte til virksomhedsetablering til ikke-landbrugsmæssige aktiviteter i landdistrikterne</p> <p>Støtte til virksomhedsetablering til udvikling af små landbrugsbedrifter</p> <p>Støtte til investeringer i oprettelse og udvikling af ikke-landbrugsmæssige aktiviteter</p> <p>Betalinger til landbrugere, der er berettiget til støtte fra ordningen for små landbrugere, og som permanent overdrager deres bedrift til en anden landbruger</p>	<p>Nej</p> <p>Nej</p> <p>Nej</p> <p>Ja</p> <p>Nej</p>	
Artikel 20	7	<p>Støtte til udarbejdelse og ajourføring af planer for udviklingen af kommuner og landsbyer i landdistrikterne og deres grundlæggende serviceydelser og af beskyttelses- og forvaltningsplaner for Natura 2000-områder og andre områder af høj naturværdi</p> <p>Støtte til investeringer i jobskabelse, forbedring og udbygning af alle former for mindre infrastruktur-er, herunder investeringer i vedvarende energi og energibesparelse</p> <p>Støtte til bredbåndsinfrastruktur, herunder etablering, forbedring og udvikelse, passiv bredbåndsinfrastruktur og levering af adgang til bredbånd og e-forvaltning</p> <p>Støtte til investeringer i etablering, forbedring eller udvidelse af lokale grundlæggende tjenesteydelser til befolkningen i landdistrikterne, herunder fritid og kultur, og den dertil knyttede infrastruktur</p> <p>Støtte til investeringer til almen anvendelse i rekreativ infrastruktur, turistinformation og mindre turistinfrastruktur</p> <p>Støtte til undersøgelser og investeringer, der er forbundet med bevarelse, genoprettelse og opgradering af kultur- og naturarven i landsbyer, landskaber og steder med høj naturværdi, herunder relaterede socioøkonomiske aspekter, samt miljøbevidsthedstiltag</p> <p>Støtte til investeringer, der tager sigte på flytning af aktiviteter og ombygning af bygninger eller andre anlæg beliggende inden for eller tæt på småsamfund, med henblik på at forbedre livskvaliteten eller skabe bedre miljøresultater</p> <p>Andet</p>	<p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p>	

Foranstaltning i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013 og forordning (EU) nr. 1303/2013	Kode	Delforanstaltning med henblik på programmering (når det er relevant)	Metode med forenkede omkostninger (ja/nej)	Bemærkninger
Artikel 21	8	Støtte til skovrejsning/etablering af skovområder samt vedligehold	Ja	Bortset fra vedligehold
		Støtte til oprettelse og vedligehold af skovlandbrugssystemer	Ja	
		Støtte til forebyggelse af skader på skovene som følge af skovbrande og naturkatastrofer og katastrofale hændelser	Ja	
		Støtte til genopretning af skader på skovene som følge af skovbrande og naturkatastrofer og katastrofale hændelser	Ja	
Artikel 27	9	Støtte til investeringer i forbedring af skovøkosystemers tilpasningsevne og miljømæssige værdi	Ja	
		Støtte til investeringer i skovbrugsteknologier og i forarbejdning, mobilisering og afsætning af skovprodukter	Ja	
Artikel 28	10	Oprettelse af producentsammenslutninger og organisationer	Nej	
		Miljø og klimavenligt landbrug	Nej	
Artikel 29	11	Betaling for opretholdelse af økologiske landbrugsmetoder	Nej	
Artikel 30	12	Betaling for at overgå til økologiske landbrugsmetoder	Nej	
		Kompensationsbetaling for Natura 2000-landbrugsområder	Nej	
		Kompensationsbetaling for Natura 2000-skovbrugsområder	Nej	
Artikel 31	13	Kompensationsbetaling for landbrugsområder, der er omfattet af vandområdeplaner	Nej	
		Kompensationsbetaling i bjergområder	Nej	
		Kompensationsbetaling for andre områder med betydelige naturbetingede begrænsninger	Nej	
		Kompensationsbetaling for andre områder med specifikke begrænsninger	Nej	
Artikel 33	14	Betaling for dyrevelfærd	Nej	

Foranstaltning i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013 og forordning (EU) nr. 1303/2013	Kode	Delforanstaltning med henblik på programmering (når det er relevant)	Metode med forenklede omkostninger (ja/nej)	Bemærkninger
Artikel 34	15	Forpligtelser vedrørende miljø- og klimavenligt skovbrug og skovbevarelse	Nej	
Artikel 35	16	<p>Samarbejde</p> <p> Betaling for forpligtelser vedrørende miljø- og klimavenligt skovbrug Støtte til bevarelse og fremme af genetiske ressourcer i skove Støtte til etablering af operationelle grupper af EIP for landbrugets produktivitet og bæredygtighed Støtte til pilotprojekter og til udvikling af nye produkter, processer og teknologier samt ny praksis Samarbejde mellem små aktører om tilrettelæggelse af fælles arbejdsprocesser og deling af faciliteter og ressourcer med henblik på udvikling og/eller markedsføring af turisttjenester Støtte til horisontalt og vertikalt samarbejde mellem aktører i forsyningskæden om etablering og udvikling af korte forsyningskæder og lokale markeder samt til salg-sfremstød i en lokal sammenhæng i forbindelse med udviklingen af korte forsyningskæder og lokale markeder Støtte til fælles indsats med henblik på modvirkning af eller tilpasning til klimaforandringer samt til fælles tilgange til miljøprojekter og igangværende miljøpraksis Støtte til samarbejde mellem aktører i forsyningskæden om bæredygtig forsyning af biomasse til brug i fødevarer og energiproduktion og industriprocesser Støtte til andre strategier end strategier for lokaludvikling styret af lokalsamfundet Støtte til udarbejdelse af skovforvaltningsplaner eller tilsvarende instrumenter Støtte til diversificering af landbrugsaktiviteter til aktiviteter vedrørende sundhedspleje, social integration, lokalsamfundsstøttet landbrug og uddannelse inden for miljø og fødevarer Andet </p>	<p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p> <p>Ja</p>	

Foranstaltning i henhold til forordning (EU) nr. 1305/2013 og forordning (EU) nr. 1303/2013		Kode	Delforanstaltning med henblik på programmering (når det er relevant)	Metode med forenklede omkostninger (ja/nej)	Bemærkninger
Artikel 36	Risikostyring	17	Afgrøde-, dyre- og planteforsikringspræmier	Nej	Ingen forenkling (kun administrative omkostninger ved etablering af den gensidige fond)
Artikel 40	Finansiering af supplerende nationale direkte betalinger i Kroatien		Gensidige fonde til ugunstige vejforhold eller udbrud af en dyre- eller plantesygdom, skadedyrsangreb eller en miljøhændelse	Nej	
Artikel 35	Støtte til lokaludvikling under LEADER (lokaludvikling styret af lokalsamfundet)		Indkomststabiliseringsredskab	Nej	
Artikel 40	Finansiering af supplerende nationale direkte betalinger i Kroatien	18	Finansiering af supplerende nationale direkte betalinger i Kroatien	Nej	
Artikel 35	Støtte til lokaludvikling under LEADER (lokaludvikling styret af lokalsamfundet)	19	Støtte til forberedelse	Ja	
			Støtte til gennemførelse af operationer under strategien for lokaludvikling styret af lokalsamfundet	Ja	
			Forberedelse og gennemførelse af den lokale aktionsgruppes samarbejdsaktiviteter	Ja	
Artikel 51-54	Teknisk bistand	20	Støtte til driftsomkostninger og animation	Ja	
			Støtte til teknisk bistand (ikke det nationale landdistriktsnetværk)	Ja	
			Støtte til oprettelse og drift af det nationale landdistriktsnetværk	Ja	

SÅDAN FÅR MAN FAT I PUBLIKATIONER FRA EU

Gratis publikationer:

- et eksemplar: via EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>);
- flere eksemplarer eller plakater/kort: hos Den Europæiske Unions repræsentationer (http://ec.europa.eu/represent_da.htm) hos delegationerne i ikke-EU-lande (http://eeas.europa.eu/delegations/index_da.htm) ved at kontakte Europe Direct (http://europa.eu/europedirect/index_da.htm) eller ringe på 00 800 6 7 8 9 10 11 (frikaldsnummer fra overalt i EU) (*).

(*) Oplysningerne er gratis ligesom de fleste opkald (nogle operatører, telefonbokse eller hoteller kan dog kræve penge for opkaldet).

Betalingspublikationer:

- via EU Bookshop (<http://bookshop.europa.eu>).

EGESIF_14-0017 – VEJLEDNING OM METODEN MED FORENKLEDE OMKOSTNINGER – DE EUROPÆISKE STRUKTUR- OG INVESTERINGSFONDE (ESI-FONDENE)

I løbet af programperioden 2007-2013 har ESF og EFRU-interessenter budt finansiering efter fast takst, standardsatser for enhedsomkostninger og faste beløb, kendt som »forenklede omkostningsmuligheder«, velkommen som en metode til at reducere administrative byrder og fejl og samtidig øge fokus på output og resultater.

Dette dokument giver teknisk vejledning og eksempler på tre typer forenklede omkostningsmuligheder, der finder anvendelse under ESI-fondene i programperioden 2014-2020.

Du kan få flere oplysninger om De Europæiske Struktur- og Investeringsfonde på <http://ec.europa.eu/esif>

Du kan downloade vores publikationer eller abonnere gratis på <http://ec.europa.eu/social/publications>

Hvis du ønsker at modtage regelmæssige opdateringer om Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Inklusion kan du tilmelde dig til at modtage det gratis Sociale Europa e-nyhedsbrev på

<http://ec.europa.eu/social/e-newsletter>

<https://www.facebook.com/socialeurope>

https://twitter.com/EU_Social

